

ΘΕΡΣΙΤΗΣ

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΙΛΙΟΥ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ-ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ

[2]

HAVE A NICE DAY!

*να τελειώνουμε με τον παλιό κόσμο
των μπάτσων, των αφεντικών, της ιδιοκτησίας,
της εξουσίας, της θρησκείας, του ρατσισμού*

ΣΧΟΛΙΑ & ΕΙΔΗΣΕΙΣ

από τον ορατό και άορατο περίβολο των γειτονιών μας και όχι μόνο... **ΣΕΛ 2-4 & 13-18**

ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΞΗ

Περίπολα, κάμερες, νέο θεσμικό οπλοστάσιο, εγκληματοποίηση κοινωνικών ομάδων...ο γυαλιστερός στρατός της μηδενικής ανοχής ξαμολιέται στους δρόμους και τις γειτονιές... **ΣΕΛ 5-8**

ΤΟΙΧΟΙ ΚΑΘΑΡΟΙ...

Μυαλά υπό καταστολή. Για την απαγόρευση των αφισκολλησεων στο Ίλιον και άλλες "κοινωνικές καινοτομίες" της τοπικής αυτοδιοίκησης... **ΣΕΛ 3,7,18**

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

6 μήνες μετά... **ΣΕΛ 7**

ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ

Φιλέτο για τους εργολάβους, τους "ευαίσθητους" σπόνσορες, τους αναπτυξιολάγνους τοπικούς άρχοντες. Από τις 16 Μάη ένα μικρό κομμάτι γής του πάρκου καταλήφθηκε και απελευθερώθηκε από όλους τους παραπάνω... **ΣΕΛ 8-9**

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

στο επίκεντρο της καταστολής. Μεταναστευτική πολιτική, ευρώπη-φρούριο, ρατσισμός... **ΣΕΛ 10-11**

ΓΙ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕ ΧΩΡΟΥΝ

στις φυλακές του κάθε μέρα. Κατερίνα Γκουλιώνη-Κωνσταντίνα Κουνεβα... **ΣΕΛ 12**

3 ΜΕΡΕΣ

ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΡΣΙΤΗ

26-27-28 ΙΟΥΝΗ

ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ

ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ

ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΤΑΓΗΣ

ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Θεοσίτης

χώρος
ραδιουργίας
και ανατροπής
Νέστορος & Ευαγγελιστρίας
ΙΝΙΟΝ

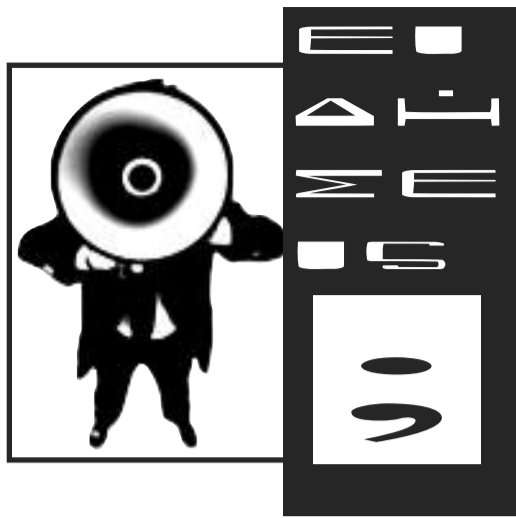
www.thersitis.gr
sitisther@yahoo.gr

Η εφημερίδα αυτή τυπώθηκε σε μερικές χιλιάδες αντίτυπα και **μοιράζεται χέρι χέρι και πόρτα πόρτα**, στους δρόμους της πόλης χωρίς αντίτιμο. Χωρίς αντίτιμο γιατί θέλει να μπλοκάρει τις «αυτονόητες» καθημερινές σχέσεις και ροές των αξιών χρήσης και των ανταλλακτικών αξιών που χαρακτηρίζουν ανθρώπους, πράγματα ή προϊόντα. Το όποιο κόστος του δεν θα μπορούσε και δεν θα ήθελε να εκτιμηθεί, να αποτυπωθεί και να εξαργυρωθεί με κάποιο χρηματικό ισοδύναμο.

Εξάλλου φτιάχτηκε για να **αντι-πληροφορήσει**. Για αυτά που υπάρχουν οργισμένα και δυνατά στο κοινωνικό πεδίο με προοπτική την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση. Για τις μικρές και μεγάλες **ιστορίες, κοινωνικά πειράματα, δράσεις, ειδήσεις** που παραμένουν στη σκιά των θεσμισμένων μηχανισμών πληροφόρησης είτε γιατί είναι άβολα στα αυτιά των αφεντικών του κόσμου όταν ακουστούν, είτε γιατί τα ίδια δεν ενδιαφέρονται να γίνουν κομμάτι και είδηση αυτών των μηχανισμών, αλλά σπίνουν τους δικούς τους διαύλους επικοινωνίας στο κοινωνικό πεδίο.

Η εφημερίδα αυτή θα τριγυρνάει **στους δρόμους των γειτονιών μας**, θα μιλάει σε αυτούς και για αυτούς, φτιαγμένη από τον Θεοσίτη -χώρο ραδιουργίας και ανατροπής- και τους ανθρώπους του. Με το πάθος της άρνησης, το πείσμα της ανυποταγής και την ευαισθησία της εξέγερσης...

ΦΟΡΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΕΞΙ ΣΑΝ ΚΟΣΜΗΜΑ

Τι είναι όλη αυτή η ξέφρενη σκανδαλολογία, οι «αποκαλύψεις», οι οργίλες αντιδράσεις πρετεντέρηδων, κακαουνάκηδων και κατζηνικολάων για τη χαμένη εντιμότητα του «πολιτικού κόσμου μας»; Εκτός του αστείου (σε βαθμό δακρύων) της υπόθεσης, του να καθάρεται δηλαδή η δημοκρατία, το «πολιτικό μας σύστημα» στα media των αρχιδιαπλεκόμενων μεγαλοεργολάβων και μεγαλοπρομηθευτών του ελληνικού δημοσίου, υπάρχουν και σοβαρές πτυχές στο μνηστικό και πολιτικό αυτό φαινόμενο: πρώτον οι διαρκείς «αποκαλύψεις» διαμορφώνουν πεδία θεσμικών και παραθεσμικών συμμαχιών, αφού στριμώχνουν, καταδικάζουν και αθώνουν ανάλογα με τα πρόσκαιρα ή μακρόχρονα συμφέροντα των ιδιοκτητών των media. Η επιταχυσμένη «αποκάλυψη» σκανδάλων δείχνει και το πεδίο του **έντονου ενδοκυριαρχικού ανταγωνισμού μεταξύ μεγαλοκαρχαριών και τις ανακατανομές κύρους και δύναμης στις γραμμές τους**. Από 'κει και πέρα, η αστική δημοκρατία μυρμαγκάζει τις έννοιες εντιμότητα, κάθαρση και άλλα τέτοια τραγελαφικά, τραβώντας τα κοινωνικά αντανάκλαστικά σε έναν εύκολα ελεγχόμενο κοινωνικό συντηρητισμό: «υπάρχει πρόβλημα διαχείρισης και όχι συνολικό συστημικό πρόβλημα». Σύμφωνα με την τρέχουσα ρητορεία, τα πάντα μπορούν να ρυθμι-

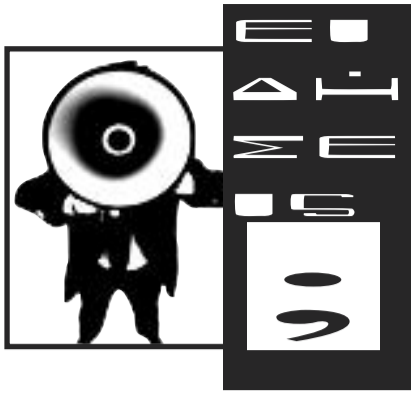
στούν, να διορθωθούν, να λειτουργούν. Η αστική δημοκρατία ηθικολογεί, σκύβει με ντροπή το κεφάλι, καμώνεται συγκατάβαση μπροστά στο «όλοι ίδιοι είναι», και υπόσχεται ανανεωμένη πως όλα αυτά μπορούν να τελειώσουν, να μπουν οι άξιοι στις κατάλληλες θέσεις για να δοξαστεί με καθαρότητα η μεγάλη θεότητα του παγκόσμιου καπιταλισμού και της δημοκρατίας.

Ας μην ξεγελιόμαστε και ας μην κάνουν μερικοί πως ανακάλυψαν μόλις την Αμερική. Η «**διαφθορά**» είναι μια από τις **κινητήριες δυνάμεις του καπιταλισμού**, δομικό του κομμάτι και όχι ανορθολογικό χαρακτηριστικό του, που οφείλεται στη δράση «τροπικών των υπουργείων» και λαμόγιων. Ούτε αποτελεί ελληνικό φαινόμενο ή δείγμα τριτοκοσμιτισμού: ας μην ξεχνάμε το μεγαλύτερο μέχρι στιγμής σκάνδαλο – αυτό της SIEMENS- αφορά μια τεράστια γερμανική εταιρεία. Και ο μύθος θέλει αυτά τα πράγματα να μην συμβαίνουν στην ονειρική δημοκρατία της Γερμανίας, ενός κράτους που για χρόνια αποτελούσε την κορωνίδα των συντηρητικών λογυδριών όλων αυτών που αναζητούν παντού πούσια, τάξη, ασφάλεια και την μικροαστική κανονικότητα...
Το μόνο σκάνδαλο είναι πως ακόμα τους ανεχόμαστε...

από την είσοδο του 6ου λυκείου Ιλίου

• **Ναι έλα και συ! Η Πίστη θα βοηθήσει εσένα να πετύχεις και τον διπλανό σου να αποτύχει (μην τυχόν και αρπάξει αυτός τη θέση σου στο πανεπιστήμιο). Τι να γίνει όμως, μόνο οι ικανοί κωράνε. Και στο Βασίλειο του Θεού και στο Βασίλειο της Βαθμονομίας.**

ΜΕΓΑΛΟΜΠΑΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ

για το “κοινωνικό παντοπωλείο”

του δήμου Ιλίου

Θριαμβολογεί το επίσημο έντυπο του **Δήμου Ιλίου**, για την προώθηση του σχεδίου «κοινωνικού παντοπωλείου» με τη συνεργασία της πολυεθνικής Carrefour για τους «μη προνομιούχους» γείτονές μας. Το «**κοινωνικό παντοπωλείο**» θα προμηθεύει κάποιους δημότες του Ιλίου –οι οποίοι θα εναλλάσσονται στη βάση μιας λίστας καταρτισμένης από τις «κοινωνικές υπηρεσίες» του δήμου- για ένα χρονικό διάστημα με τα απαραίτητα προς επιβίωση προϊόντα, με ελάχιστο ή και καθόλου αντίτιμο. **Τα Carrefour και ο Ζενέτος Ρομπέν των φτωχών; Λίγο δύσκολο...**

Πρώτον η πολυεθνική εταιρεία (που ας μην το ξεχνάμε έχει το μαγαζί της κτισμένο στις γειτονιές μας πάνω σε καταπατημένη γη του Πάρκου Τρίτων) έχει αναλάβει εργολαβικά ανά την Ελλάδα τα «κοινωνικά παντοπωλεία». Προμηθευτής του δημοσίου δηλαδή και μάλιστα με μεγάλη φοροαπαλλαγή λόγω «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης και ευαισθησίας». Πρόκειται για την ίδια εταιρία που προσλαμβάνει εργαζόμενους με μισθούς πείνας (δεν πειράζει θα ταϊστούν μετά στα κοινωνικά παντοπωλεία!), με ολιγόμηνες συμβάσεις-ομηρίας. Ταυτόχρονα μειώνει το προσωπικό της λόγω της «επάρατου» οικονομικής κρίσης. Αλλά δεν πειράζει, άνεργοι είναι, θα έχουν όλο τον καιρό μπροστά τους να σπηθούν στις ουρές του «κοινωνικού παντοπωλείου» του Δήμου Ιλίου (να αυτού του Δήμου που δεν παραχωρεί κάποιον χώρο του για τους 2 άστεγους στον Άγιο Φανούρη!). Κοινωνικές καινοτομίες και ευαισθησίες τυλιγμένες σε μπακαλόχαρτα.

ΥΓ Εμείς θα συνεχίσουμε να επιμένουμε πως η πραγματική κοινωνική απάντηση στη φτώχεια δεν μπορεί παρά να είναι **οι μαζικές επιθέσεις-απαλλοτριώσεις στα ράφια των σουπερμάρκετ. Δε θα σερβιριστούμε με τα ψύχουλα της ψευτοευαισθησίας δημάρχων και πολυεθνικών...**

φωτό της κινητοποίησης από το επίσημο σάιτ του δήμου αγίων αναργύρων: ο δήμαρχος Σαράντης χωρίς γραβάτα (έτσι είναι οι αγωνιστές), πύρινο και αποφασισμένο βλέμμα (για το καλό του τόπου και των δημοτών) και στο φόντο πλαστικά σημαϊάκια, οι βουβές “μάζες” των δημοτών (που ο ρόλος τους είναι να χειροκροτούν ή να υπάρχουν απλά ως φόντο σε φωτογραφίες). Η αισθητική της χειραγώγησης στην πιο καφενοβιακή εκδοχή της...

ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑΣ: ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η ιστορία είναι λίγο πολύ γνωστή. Στον Άγιο Παντελεήμονα, με αφορμή την πολυπληθή παρουσία μεταναστών, δημιουργήθηκε μια «επιτροπή κατοίκων» για να «σώσει τη γειτονιά» από την εγκληματικότητα. Πρόκειται ουσιαστικά για μια θρασύδειλη δράκα 10-20 ακροδεξιών πλαισιωμένων από άλλα 20-30 κατακάθια (νοικοκυραίους τους λένε) της γειτονιάς οι οποίοι εξαπολύουν (πάντα όμως με την «διακριτική» βοήθεια της αστυνομίας) κάθε τρεις και λίγο πογκρόμ εναντίον μεταναστών (με ξυλοδαρμούς, μαχαιρώματα, ακόμα και εμπρησμούς). Λίγο μετά φροντίζουν να βγαίνουν στα κανάλια και να δηλώνουν πως δεν είναι ρατσιστές. Ακόμα και την παιδική χαρά που υπάρχει στην πλα-

τεία φρόντισαν να κλειδώσουν για να μην έρχονται οι οικογένειες μεταναστών με τα παιδιά τους να παίζουν. Στις 28 Μάρτ 150 περίπου αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, κάνοντας μια μικρή πορεία στη γειτονιά του Αγίου Παντελεήμονα μοιράζοντας κείμενα ενάντια στο ρατσισμό, «κατέλαβαν» και απελευθέρωσαν για μια ώρα την πλατεία (σπάζοντας και τις κλειδωμένες καγκελόπορτες της παιδικής χαράς). Η παραπάνω φωτό είναι από το πανό που κρεμάστηκε στην «απελευθερωμένη» παιδική χαρά. Οι ελληνόψυχοι «γείτονες» της επιτροπής (παρόλη την παρουσία διμοιριών των ΜΑΤ και άλλων ένστολων φίλων τους) δεν εμφανίστηκαν.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ 301: ΓΡΑΒΑΤΕΣ, ΦΙΕΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΣΗΜΑΙΑΚΙΑ

Στις 13 Μαΐου καλέστηκε από το δήμο Αγ. Αναργύρων συγκέντρωση υπέρ της απομάκρυνσης του 301 Ε.Β και παρακώρρησης της έκτασης στο δήμο.

Στη συγκέντρωση, πέρα από τους “τοπικούς άρχοντες”, παραβρέθηκαν και δήμαρχοι άλλων περιοχών της Αττικής, καθώς και εκπρόσωποι όλων των πολιτικών κομμάτων του κοινοβουλίου όπως ο Β. Μείμαρκης, η Μ. Ξενογιαννακοπούλου, ο Α. Γεωργιάδης.

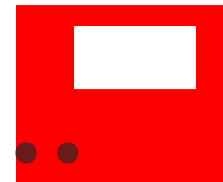
Οι ομιλίες των δημάρχων των περιοχών της δυτικής Αθήνας “έβριθαν” από μια διάχυτη στείρα επαναστατικότητα. Κάθε τόσο διαρρήγνυαν τα μιάτια τους τονίζοντας ότι δε θα ανεχτούν άλλο τον εμπαιγμό σε σχέση με το θέμα από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, ενώ διαμήνυσαν ότι θα πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, απειλώντας ότι στο μέλλον ίσως φτάσουν και μέχρι την κατάληψη της πύλης του στρατοπέδου. Αυτή καθώς και άλλες “βαρυσήμαντες δηλώσεις” που ακολούθησαν δε γίνεται να χαρακτηριστούν **κάτι λιγότερο απο γραφικές**, όταν εκφωνούνται από τους συγκεκριμένους ομιλητές.

Αυτό γιατί η ιστορία της απομάκρυνσης του στρατοπέδου δεν είναι κάτι νέο για τις περιοχές μας, αλλά μια κατάσταση που πάει πολύ πίσω στο χρόνο και κάθε τόσο ανακινείται από τον εκάστοτε δήμαρχο. Και αυτή η περιοδική ανακίνηση

του ζητήματος είναι ένας από τους λόγους που δεν μας αφήνει περιθώρια από το να είμαστε καχύποπτοι σε τέτοιου είδους “αγωνιστικές εξάρσεις” και δη όταν η συγκέντρωση πραγματοποιείται λίγα μέτρα από τον **πρώην πευκώνα**. Εκεί που οι ίδιοι συντέλεσαν στην παράδοση του στους εργολάβους για χάρη της “**ανάβαθμισης**” και μερικές εκατοντάδες μέτρα από το πάρκο Α.Τρίτων που **πάλι οι ίδιοι “αγωνιστές” κλείνουν πονηρά το μάτι στην εμπορική του εκμετάλλευση**.

Έτσι δεν τρέφουμε αυταπάτες για την μελλοντική αξιοποίηση της έκτασης του στρατοπέδου μετά από μια ενδεχόμενη απομάκρυνσή του. Άλλο ένα αναψυκτήριο, άλλο ένα κέντρο πολεμικών τεχνών ή άλλο ένα κατάστημα “περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης” θα ξεπηδήσει μες στο κατάφυτο στρατόπεδο.

Κλείνοντας, ο λόγος παρουσίας των κομματόσκυλων δε θα μπορούσε να είναι άλλος από την ψηφοθηρία. Ενόψει ευρωεκλογών, η καμπάνια τους στολίστηκε με λίγη “νεανική επαναστατικότητα” και αρκετή περιβαλλοντική ευαισθησία. Κάλεσαν τους παρευρισκόμενους να ψηφίσουν ο καθένας το κόμμα του, και βέβαια άμεσα μετά το τέλος της ομιλίας τους έσπευσαν να αποχωρίσουν, αφήνοντας πίσω τους υποσχέσεις για απομάκρυνση του στρατοπέδου όταν και αν.....ψηφιστεί.

ΛΑΧΑΝΑΚΙΑ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Τι είναι αυτό που ταυτίζεται απόλυτα στις προεκλογικές ρητορείες όλων των υποψήφιων κομμάτων; **Η «ανάγκη για κάθαρση» ενάντια στους διεφθαρμένους, η τιμωρία μέσω**

της ψήφου. Αν αυτό είναι ένα καλό αστείο για τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αν αυτό είναι αναμενόμενο για το ΛΑΟΣ και τα άλλα ακροδεξιά απολειφάδια (που αναπολούν τις ένδοξες μέρες που οι τσέπες των συνταγματάρχων γέμιζαν και δίνονταν άδειες ταξί και περιπτέρων στους χίτες και τους δοσίλογους) για όλο το φάσμα της αριστεράς (από το ΚΚΕ ως τον ΣΥΡΙΖΑ και τους αριστεριστές) τι είναι; Είναι ένα φτηνό σύρσιμο πίσω από την τρέχουσα μνητιακή θεματολογία. Ένας ψηφοθηρικός και μόνο λαϊκισμός που όχι μόνο δεν

διαμορφώνει ούτε στοιχειωδώς αντικαπιταλιστική συνείδηση, αλλά τρέφει και τρέφεται από την πιο συντηρητική κοινωνική οπτική της μικροαστικής κανονικότητας που ξεστομίζεται σε φράσεις κοινωνικής (και καναπεδάτης) δυσαρέσκειας του στυλ

«όλοι τους ίδιοι είναι». Δύσκολο να ισορροπήσεις πάνω στη γλίτσα που πάντα αφήνει πίσω του ένας ασπικός πολιτισμός σε μόνιμη «διαδικασία κάθαρσης». Έτσι είναι τα πράγματα: όλο το φάσμα του πολιτικού κόσμου, από τις κυβερνητικές δυνάμεις, την ακροδεξιά, τους ροζ αριστερούς και τους «κατακόκκινους», ψαρεύουν ψηφάκια με τηλεοπτικούς όρους. Συντονίζονται με την αγωνία των κυριάρχων, με την αγωνία της ασπικής δημοκρατίας να μπορέσει να ξαναπέσει για την αναγκαιότητά της, να μπορέσει να ανανεώσει τις υποσχέσεις της, να ξαναβρεί την κοινωνική της νομιμοποίηση. Με την αγωνία

των κυριάρχων οι ψηφοφόροι να παραμείνουν ψηφοφόροι και όχι οργισμένοι και ανυπάκοοι διαδηλωτές.

Η «ψήφος τιμωρίας» είναι ή άλλη πλευρά του ίδιου νομίσματος της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Εμείς το ξαναλέμε: Αυτοοργάνωση παντού, στις γειτονίες, στους χώρους εργασίας, στην καθημερινότητά μας. Και σε αυτές τις ευρωεκλογές το σύνθημα δεν μπορεί παρά να είναι «ευρωπαϊστί»:

**ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΑΚΥΡΟ- ΑΡΟΧΗ**

LIVE YOUR MYTH IN GREECE...

Ένα από τα χρώματα που μπορεί να χαρακτηρίσει τους καλοκαιρινούς μήνες στην Ελλάδα είναι το μαύρο. Από τη μια το μαύρο του μαυρίσματος των τουριστών – καταναλωτών ήλιου στις παραλίες, κι από την άλλη το μαύρο των «μαύρων» εργαζόμενων στην τουριστική βιομηχανία. Στον τομέα εργάζονται περίπου 550.000 άτομα. Απ' αυτά, 95.000 ξενοδοχοϋπάλληλοι (65.000 εποχικοί) είναι ασφαλισμένοι στο ΤΑΞΥ ενώ 195.000 εργαζόμενοι/ες σε καφετέριες, εσπιατόρια κ.α. ασφαλιζονται στο ΙΚΑ. Όλοι οι υπόλοιποι κι όλες οι υπόλοιπες δουλεύουν χωρίς ασφάλιση. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος θα κάνουν την εμφάνισή τους εκτενή ρεπορτάζ για τη μείωση της τουριστικής κίνησης και των κινδύνων που διατρέχει η «βαριά βιομηχανία της χώρας». Δίπλα στην έλλειψη ανταγωνιστικότητας σε σχέση με άλλους προορισμούς που προβάλλουν συνήθως οι δημοσιογράφοι ως αιτία της μείωσης, θα έχουμε επιπλέον δύο παράγοντες: Την «αλγεινή εικόνα» των Δεκεμβριανών που «έπληξαν ανεπανόρθωτα» τον

τουρισμό καθώς και την απανταχού παρούσα κρίση. Μικρά και μεγάλα αφεντικά στον τομέα του τουρισμού, τυκοδιώκτες και απατεωνίσκοι προχωρούν σε «διαρθρωτικές κινήσεις» επικαλούμενοι το φάντασμα της ύφεσης, και φυσικά δεν θα την πληρώσουν άλλο από τους εργαζόμενους. Η συνταγή είναι γνωστή: Απολύσεις, μαύρη εργασία, ανασφάλεια. Ήδη 800 ξενοδοχοϋπάλληλοι είναι άνεργοι ενώ τ' αφεντικά της ηλιόλουστης ψωροκώσταινας ξεζουμίζουν σπουδαστές τουριστικών επαγγελματιών που δουλεύουν σχεδόν άμισθα και μετανάστες με 200-250 ευρώ το μήνα.

Όπως σε κάθε οικονομική δραστηριότητα και κώρο εργασίας, έτσι κι εδώ το άλλοθι της κρίσης έρχεται να επιβαρύνει κι άλλο το υπάρχον καθεστώς γαλέρας. Το γεγονός βέβαια ότι η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας ανακίνησε αύξηση στον αριθμό επισκεπτών δε φαίνεται να πωεί κανέναν. Συγκεκριμένα και μόνο για τον Απρίλιο που μας πέρασε υπάρχουν τα εξής: Αύξηση 26,5% στη Ρόδο, 12,8% στην Κέρκυρα, 10,2% στο Ηράκλειο, 7,4% στα Χανιά και 18% στη Θεσσαλονίκη.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΑΓΑΠΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΑΝ ΔΕΝ ΞΑΝΑΜΙΣΗΣΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΟΥΣ

Το ζήτημα και η φιλολογία **περί κρίσης** έχει ανοίξει τους ασκούς του Αϊόλου για την περαιτέρω εκμετάλλευση των εκμεταλλευόμενων από τα κράτη και τ' αφεντικά. Οι «κρίσεις» του κεφαλαίου αποτελούν ουσιαστικά – και άσχετα με τα όσα αποπροσανατολιστικά αναμασούν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ – **δομικό συστατικό του καπιταλισμού και επίθεση στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες.** Αυτοί και αυτές που παράγουν τον πλούτο χωρίς να τον μοιράζονται είναι αυτοί και αυτές που καλούνται να φορτωθούν στις πλάτες τις αποφάσεις των κυριάρχων που φροντίζουν ανασυντασσόμενοι να διατηρήσουν και να πολλαπλασιάσουν τα κέρδη τους διατηρώντας και να συστήσουν και να παρουσιάζουν ως αναπόδραστο. Βλέπουμε με πρόσχημα την κρίση **τα ποσοστά ανεργίας να αυξάνονται** (στην Βρετανία πλέον οι άνεργοι έχουν φτάσει τα 2.220.000, στην Ελλάδα εκτοξεύονται πάνω από τις 500 χιλιάδες), **την απειλή της απόλυσης να επικρέμεται πάνω από τα κεφάλια** όλο και περισσότερων εργαζόμενων, **εργοδοτικές αλχημείες με υποχρεωτικές άδειες, μειώσεις αποδοχών** (ακόμα και με τη σύμφωνη γνώμη εργαζομένων όπως συνέβη σε εργοστάσια της βόρειας Ελλάδας) και άλλα που φροντίζουν να εδραιώσουν **την υποχωρητικότητα** των εκμεταλλευόμενων παρουσιάζοντας μια ψευδή εικόνα που εξισώνει τα συμφέροντά τους μ' αυτά των εκμεταλλευτών τους.

Υπάρχει ωστόσο κι ένα όριο αντοχής αλλά και η οργή την οποία κάποιος/ες σπεύδουν να εκφράσουν αρ-

νούμενοι/ες να γίνουν οι σωτήρες των αφεντικών τους. Από την εξέγερση της Αργεντινής και τις καταλήψεις εργοστασίων πριν μερικά χρόνια **ως την πρακτική της ομηρίας εργοδοτών και στελεχών εταιριών από Γάλλους εργαζόμενους τους τελευταίους μήνες.** Μπροστά στις απολύσεις και τη μερική καταβολή αποζημιώσεων (με πρόσχημα βέβαια την επάρατη «κρίση») εργαζόμενοι/ες σε διάφορες εταιρίες της Γαλλίας κρατούν ομήρους αφεντικά και μεγαλοστελέχη και καταλαμβάνουν τους χώρους δουλειάς απαιτώντας αυτά που τους ανήκουν. **Χωρίς τη μοιρολατρική στάση που αφήνει τις όποιες απαντήσεις στα χέρια άλλων και χωρίς κανένα ίχνος συναίνεσης, δηλώνοντας ότι δεν είναι συνεργάτες των αφεντικών, ότι δεν θα επωμιστούν την κρίση για την οποία δε φέρουν καμιά ευθύνη, παίρνοντας θέσεις μάχης αντιμετωπίζοντας άμεσα την επίθεση που δέχονται, υποσχόμενοι/ες πως αυτό είναι η αρχή.** Και φυσικά δεν μπορούμε να παραλείψουμε τις σφοδρές συγκρούσεις και την εισβολή εργαζομένων στα γραφεία της καλυβουργικής ARCELORMITTAL στο Λουξεμβούργο από εξαγριωμένους εργάτες στις 12/5/09 μετά την απόφαση της εταιρίας να απολύσει 9.000 άτομα. Οι απαντήσεις πλέον δεν μπορούν να στεγαστούν κάτω από τη σκέπη ειρηνικών διεκδικήσεων και διορθωτικών κινήσεων. **Αυτοί/ες που δέχονται επίθεση οφείλουν ν' αντεπιτεθούν αρνούμενοι/ες καθολικά το ρόλο του γριναζιού στις μηχανές του κεφαλαίου.**

συγκρούσεις έξω από το εργοστάσιο της πολυεθνικής 3M στη Γαλλία αρχές Απριλίου. Οι εργαζόμενοι-ες κράτησαν όμηρο στο εργοστάσιο τον διευθυντή της εταιρίας μέχρι την ικανοποίηση των αιτημάτων τους

ο διευθυντής της 3M Luc Rousselet, καθώς "απολαμβάνει" το λιτό γεύμα που του παραχώρησαν οι "απαγωγείς" του

Τι είναι όλος αυτός ο «γυαλιστερός στρατός» που έχει ξαμολυθεί στους δρόμους τον τελευταίο καιρό, επιδεικνύοντας τα γκλόμπς και τα όπλα του, το νόμο και την τάξη;

το παρακάτω κείμενο μοιράστηκε στις γειτονίες μας για τα νέα κατασταλτικά μέτρα και την στοχοποίηση των καταλήψεων, στο πλαίσιο εκδηλώσεων του Θεοσίτη και της πορείας στο κέντρο της Αθήνας στις 28/4

κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης του θεοσίτη στην πλατεία Ιλίου στις 25/4, μια διμοιρία των ΜΑΤ "κόμισε" με την παρουσία της την Αγίου Φανουρίου...

Το κλίμα αστυνομοκρατίας έχει διαχυθεί και στις γειτονίες μας. Ζητάδες πηγαίνονται συχνά πυκνά στη Θηβών μετά τις 12 το βράδυ, μπλόκα στην ανατολική Ρωμυλία μέρα μεσημέρι, περισσότερα περιπολικά στην Ιδομενέως και στην Πρωτεσιλάου. Το αποκορύφωμα είναι η πλατεία Ιλίου στην οποία έχει εγκατασταθεί τις τελευταίες εβδομάδες πεζή περιπολία που κάνει συνεχείς ελέγχους σε περαστικούς. **Όχι σε «τυχαίους περαστικούς». Σε νεολαίους, σε μετανάστες, σε «παράξενους τύπους», σε μικροπωλητές.** Σε οποιονδήποτε στοχοποιείται λόγω καταγωγής, ταξικής θέσης ή διαφορετικότητας από την κατασταλτική πολιτική και την αλαζονεία των περιφερόμενων μπάτσων (είναι η ίδια λογική που «αυτοκτόνησε» τον 20χρονο γείτονά μας Λεωνίδα Καλτσά δύο χρόνια πριν στα κρατητήρια του Α.Τ. Ιλίου). Η πλατεία ήταν ήδη παραδομένη στον κόσμο του εμπορεύματος, στην «κανονικότητα» της κατανάλωσης, με τις τράπεζες, τις βιτρίνες και τα τραπεζοκαθίσματα των καφετεριών. Το «άγρυπνο βλέμμα» των μηχανισμών καταστολής δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να επεκτείνει αυτήν την πραγματικότητα. Σιγά σιγά, και με τον δήμο Ιλίου συνεργό, η αποστέρωση των δημόσιων χώρων από καθετί που «λεκιάζει» τον καθωσπρεπισμό (απαγόρευση αφισοκολλήσεων), γίνεται με πρόσχημα την «όμορφη πόλη μας», ένα πεδίο άσκησης μηδενικής ανοχής απέναντι στη διαφορετικότητα, ένα πεδίο φήμωσης του ανατρεπτικού κοινωνικού λόγου.

των ριζοσπαστικών κοινωνικών και πολιτικών πρακτικών και χώρων. Και δεν είναι τυχαίο το παραλήρημα των ΜΜΕ: τους τελευταίους μήνες προσπαθεί να ενοποιήσει μέσω της σύγκυσης και της υπεραπλούστευσης μιας ξεχειλωμένης «εγκληματικότητας» τις πράξεις βίαιης αμφισβήτησης της εξουσίας με «μαφιόζικες ενέργειες». Και απαιτούν ως «η φωνή της κοινωνίας» περισσότερο κράτος, περισσότερη πυγμή, περισσότερη «πολιτική βούληση» για την πάταξη των «παραβατών». Προφανώς στέγνωσαν τα δάκρυα για το θάνατο του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στον οποίο οδήγησαν τα προηγούμενα παραλήρηματα για το «άβατο των Εξαρχείων». Κατά αυτό τον τρόπο δεν προκαλεί έκπληξη η πολυφορεμένη πια έκφραση **«κουκουλοφόροι»** που αντικατέστησε το παλιό «γνωστοί-άγνωστοι». Η ποινικοποίηση της χρήσης κουκούλας (που προωθείται ως ιδιώνυμο αδίκημα), εμπεριέχεται επίσης στη ένταση της καταστολής. Οι μηχανισμοί της δημοκρατίας κατασκεύασαν αφαιρετικά ένα υποκείμενο αποκομμένο από την πολιτικότητα των επιλογών του και των πράξεών του, «τον κουκουλοφόρο» και το χρησιμοποιούν κατακόρον ως εγκληματική φύση απονοματοδοτώντας την κοινωνική αντιβία. Η χρήση της κουκούλας από τους διαδηλωτές, δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα μέσο αυτοπροστασίας από τις κάμερες και τους μπάτσους. Τα περί προβοκατόρων, βανδάλων, πρακτόρων της ασφάλειας κτλ, δεν είναι παρά φιλολογίες για δημοσιογράφους και ασκήσεις λάσπης από την καθεστωτική αριστερά. Το ζήτημα επίσης της **κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου** επανέρχεται διαρκώς, ακριβώς γιατί αυτό αποτελεί έναν «παράδοξο» χώρο κοινωνικής ελευθερίας, ο οποίος σε περιόδους κοινωνικών εντάσεων όπως και στις μέρες του Δεκεμβρη αποτελεί καταφύγιο και ορμητήριο της κοινωνικής ριζοσπαστικότητας. Την ίδια στιγμή, οι αυτόκλητοι προστάτες του πανεπιστημιακού ασύλου, κουνούν με χαρά την ουρά τους μπροστά στις πολυεθνικές, τα επιχειρηματικά συνέδρια και τα ερευνητικά προγράμματα που αλωνίζουν μέσα στις σχολές για να προάγουν τα δικά τους συμφέροντα.

Αυτός ο στρατός λοιπόν δεν είναι απλά μια επίδειξη δύναμης των δυνάμεων της καταστολής για να επανακαταλάβουν το καμένο έδαφος της ασφάλειας που έχασαν τις μέρες του Δεκεμβρη από τους οργανωμένους διαδηλωτές. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια ευρύτερη στρατηγική καταστολής, **μηδενικής ανοχής και διασποράς φόβου**, σε μια περίοδο όπου διογκώνεται η κοινωνική δυστυχία και φτώχεια και οι κυρίαρχοι φοβούνται τις κοινωνικές εκρήξεις. Η όξυνση της καταστολής και του δόγματος της ασφάλειας δεν μπορεί παρά να είναι και το τελευταίο καταφύγιο ενός κόσμου που δεν έχει πια «λαμπερές υποσχέσεις» να προσφέρει στους υπηκόους του παρά μόνο να ανακυκλώσει τη μιζέρια του.

Δεν είναι τυχαία λοιπόν η στοχοποίηση

Είναι επείγουσα ανάγκη για τους κυρίαρχους **η κοινωνία να επιστρέψει στην σφικτή αγκαλιά της Τάξης και της Ασφάλειας.** Έτσι εκτός από την καλλιέργεια φοβικών συνδρόμων απέναντι στη «εγκληματικότητα»

Το γέλιο του κοιμητικού ελέγχει να γερήσει τις ρυτίδες που προβάλλουν στην αγκαλιά του Δεκέμβρη, εκρήκοντας φοβικά σύνδρομα.

Η κοινωνική ορθή γέλιο με τη σφοδρότητα και αποδίνει κάθε αντινομική δράση. Η άδεια της κοιμητικότητας δεν είναι παρά η οδύνη που παρά τη δικαιοσύνη και τη διαφορετικότητα των θεοσιτών που απορροφούνται με το πρόσωπο της καταστολής κρύβει.

...από τη γαλήνη των κύμων για τη κουκούλα με τις σελίδες για όλη του αυτίου, από τα περιφερόμενα αστυνομικά περιπολικά με τις ελαστικές για την εκκένωση των καταλήψεων...

η αποκατάσταση των δρόμων από τη μηχανική κάθε όραση που εγγίζει απλά στο πωλητήριο της απάθειας, της εκμετάλλευσης και της εθελουθίας.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/4
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ «εναντία στην ελαστική και την καταστολή στις γειτονίες μας»
ΤΣΙΤΣΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΛΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 27/4
ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΒΟΛΗΣ για τις καταλήψεις «προς τη καταστολή»
20:00 ΣΤΗΝ ΕΛΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΣΣΙΤΡΑΤΟΥ
Όπου και οι κάλυψη των όρων ασφαλείας

ΤΡΙΤΗ 28/4
ΠΟΡΕΙΑ 18:00 από τη πόρνη κοιμητικότητας & ζωοδόχου Πηγής - Εξαρχεία

ΘΕΡΣΙΤΗΣ
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ & ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΤΑΝΗ
www.therstis.gr

η αφίσα του θεοσίτη

(που για τα ΜΜΕ έχει ξεκάθαρη αλλοδαπή προέλευση, άσχετα αν και οι επίσημες στατιστικές το αναιρούν), προωθείται και η ανάγκη «εθνικής συνενόησης και ομοψυχίας» για την πάταξη ενός άλλου «κοινού εχθρού»: της «οικονομικής κρίσης», ώστε αυτή να ξεπεραστεί ανώδυνα για τα αφεντικά και όλο το βάρος να πέσει στις πλάτες των μη προνομιούχων.

Μέρος λοιπόν του ευρύτερου κατασταλτικού σχεδίου είναι και η εισαγγελική εντολή του Σανιδά (γνωστός και «ακριβοδίκαιος» εισαγγελέας), με την οποία διατάσσεται η αστυνομία να εισβάλει στις καταλήψεις, να «ελέγξει τους χώρους», να βρει τους υπαίτιους και να **εκκενώσει τις καταλήψεις**. Η εξάπλωση της κοινωνικής πρακτικής της κατάληψης ως μέσο αγώνα, μετά τον Δεκέμβρη, (τότε οι καταλήψεις λειτουργούσαν ως κέντρα συντονισμού δράσεων και αντιπληροφόρησης), είναι αυτή που φοβίζει τους κρατικούς μηχανισμούς και τους ωθεί να ενεργοποιήσουν όλα τα επιθετικά και αμυντικά αντανακλαστικά τους. Οι καταλήψεις στον ελλαδικό χώρο βέβαια, είτε ως χώροι στέγασης, είτε ως ανοικτοί κοινωνικοί χώροι, έχουν μια ιστορία μεγαλύτερη των 20 χρόνων. Από τη Βίλα Αμαλίας, τη Λέλας Καραγιάννη 37, την κατάληψη Πατνσιών και Σκαρμαγκά, το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω-Κάτω Πατνσιών στο κέντρο της πόλης, το ΠΙΚΠΑ στα Πετράλωνα, το κτήμα Πραπόπουλο στο Χαλάνδρι, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι στη Νέα Φιλαδέλφεια, στη Νέα Σμύρνη και αλλού, τα «ελεύθερα κατειλημμένα πάρκα» στην Κυψέλη και τα Εξάρχεια, έως την Φάμπρικα Υφανέτ, την Terra Incognita, το Ορφανοτροφείο, την Δέλτα, την Libertatia στη Θεσσαλονίκη, τον Ευαγγελισμό στο Ηράκλειο και την ROSA NERA στα Χανιά, την Αντιβίωση στα Γιάννενα, το Παράρτημα στην Πάτρα, την Ματσάγγου στο Βόλο, το Μπίνειο στην Μυτιλήνη, το «Παλιό Κυλικείο» στην Ρόδο αλλά και πολλές στεγαστικές καταλήψεις...είναι κάποια μόνο από τα δεκάδες εγχειρήματα που υπάρχουν και γεννούνται στον ελλαδικό χώρο.

Οι κατειλημμένοι χώροι λειτουργούν ως χώροι πολιτικής και κοινωνικής ζύμωσης. Απελευθερώνονται από την κυρίαρχη λογική της εξατομίκευσης, της διαμεσολάβησης και της εμπνευσματοποίησης των αναγκών, αφού οι πυλώνες στήριξης τέτοιων εγχειρημάτων είναι **η αλληλεγγύη, η αυτοοργάνωση, η αυτοδιαχείριση, η κοινοκτημοσύνη και η αντιεραρχία**. Μέσα σ' αυτούς εδαφικοποιείται και

πραγματώνεται ένας διαφορετικός τρόπος οργάνωσης των αναγκών, των επιθυμιών και των σχέσεων των υποκειμένων, με ίσους όρους για όλους και όλες.

Μια καταλήψη λειτουργεί ως αφετηρία διάχυσης του κοινωνικού αγώνα που στοχεύει στην ανατροπή της κανονικότητας που επιβάλλουν οι κυρίαρχοι. Δεν επαναπαύεται στα λίγα τετραγωνικά μέτρα που της αντιστοιχούν αλλά επαγρυπνεί ώστε να διασπείρει τις επιλογές της στον ευρύτερο κοινωνικό ιστό και να σαμποτάρει όλους τους θεσμούς της εξουσίας. Για αυτό λοιπόν σιγματίζονται από του θιασώτες του συστήματος ως «ορμητήρια παράνομων και εγκληματικών πράξεων»... **Δεν θα αφήσουμε κανένα ζωντανό αυτοοργανωμένο εγχείρημα στα χέρια της κρατικής καταστολής. Οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένοι χώροι θα παραμείνουν θύλακες ανάσας στην ασφυξία του πολιτισμού της εξουσίας.**

ΥΓ. Τη στιγμή που τα αφεντικά δολοφονούν εργάτες ("εργατικά ατυχήματα" τα ονομάζουν) για να μη μειώσουν το κέρδος τους και επιτίθενται μαφιόζικα στη κάθε Κωνσταντίνα Κούνεβα επειδή αυτή αγωνίζεται υπερβαίνοντας τον κοινωνικό ρόλο της γυναίκας και το "στίγμα" της μετανάστριας... τη στιγμή που το κράτος δολοφονεί την αγωνιζόμενη κρατούμενη Κατερίνα Γκουλιώνη επειδή κατονόμασε τους βασανιστές της και αγωνιζόταν ενάντια στο βασανιστήριο του κολπικού ελέγχου και για την αξιοπρέπεια των κρατούμενων...τη στιγμή που η δημοκρατία κρατάει όμηρους ακόμα από τα γεγονότα του Δεκέμβρη...τη στιγμή που καθημερινά βασανίζει και σκοτώνει μετανάστες στα σύνορα και στα τμήματα (όπως πρόσφατα ο Κούρδος μετανάστης που είναι σε κώμα εδώ και 20 μέρες στην Ηγουμενίτσα έπειτα από τις «περιπονήσεις» των ένστολων δολοφόνων του λιμενικού ή τα διαρκή «ατυχήματα» ασιανών μεταναστών στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη)...όλες αυτές οι «στιγμές» έρχονται να δείξουν πως η επίθεση από την πλευρά των κυρίαρχων οξύνεται καθημερινά και μόνιμα...και κάθε υποχώρηση από την πλευρά των από τα κάτω, των αποκλεισμένων, των εκμεταλλεζόμενων, θα δίνει όλο και περισσότερο χώρο στην περαιτέρω απαξίωσή τους από τους κυρίαρχους, περισσότερο χώρο στην δολοφονικότητα και την αλλαζονία της εξουσίας.

• φώτο από την πορεία στο κέντρο της
• Αθήνας στις 28/4. Η πορεία ξεκίνησε
• από το κατειλημμένο πάρκο στην Ναυα-
• ρίνου και Ζωοδόχου Πηγής στα Εξάρ-
• χεια, πέρασε από τα κτίρια των
• καταλήψεων Πατνσιών και Σκαρμαγκά
• και τη Βίλα Αμαλίας στην Ακαρμών και
• κατέληξε στο κατειλημμένο πάρκο στην
• Κυψέλη (Κύπρου και Πατνσιών). Περισ-
• σότεροι από 3 χιλιάδες διαδηλωτές,
• πολύς παλμός (αποτρεπτικός στις δυνά-
• μεις καταστολής να πλησιάσουν), επιθέ-
• σεις σε βιτρίνες τραπεζών...

Η επανόρθωση και οι απελευθερωτικές δράσεις των ΜΜΕ, απαιτείται να βρούμε επιβολή των ΜΑΤ στους αυτοοργανωμένους κατειλημμένους χώρους οφείνται να είναι μέρος της ολόκληρης αντιστάσιας επανόρθωσης της Δημοκρατίας, τη στιγμή που οι δόκιμοι και οι πρακτικοί της αυτοοργάνωσης διακρίνουν κοινωνικά σε ανθρώπους κοινωνικής οξείλασης και κρίσης του συστήματος.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ!

Η αναζωογόνηση αρχίζει τον πελαγοπύλο της ελευθερίας του Δεκέμβρη, τη στιγμή που βάζει το μέσο αυτοκρατορίας στον αγώνα για τους χώρους, η ποικιλοπλοία ενταξιακών αντιθέσεων, η επανωκοινωνική της καθημερινότητας με τις εκατοντάδες κήφους και τα νέα σώματα καταστολής, η επίθεση κατάληψης του οπίου, είναι επανόρθωση του φάβου τους μπροστά στη βίαιη κοινωνική αντοχή.

ΚΑΘΕ ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΝΕΝΑΙ ΝΟΜΟΣ ΔΕ ΜΑΣ ΤΡΟΜΑΖΕΙ

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Σάββατο 25 Απριλίου
Πετράλωνα, 8μμ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
Τρίτη 28 Απριλίου, πάρκο
Ναυαρίνου ή Ζ. Πηγής, 8μμ

Καταλήψεις, Αυτοδιαχειριζόμενα Στέκια, Αναρκακίτες, Απελευθερωτικές/ίτριες

**ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ
ΠΕΛΑΤΕΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

Για τη συναυλία και την πορεία

η κοινή αφίσσα

ΥΓ. Χαιρετισμούς και μακροήμευση στους νέους κατειλημμένους κοινωνικούς χώρους στα Πετράλωνα (Ευγενίου Αντωνιάδου 29 και Τιμοδήμου) και στο παλιό κτίριο του ΠΙΚΠΑ στο Ηράκλειο Κρήτης...

απαγόρευση αφισκοκλήσεων στο Ιλιον

Τοίχοι καθαροί

μυαλά υπό καταστολή

Έχουμε αναφερθεί στο προηγούμενο φύλλο μας στη μεγαλόπνοη (και πολυδάπανη, ας μην το ξεχνάμε) επιχείρηση «καθαρή πόλη» του δήμου Ιλίου. Κομμάτι αυτής της επιχείρησης αποτελεί και η διαρκής και συστηματική εξαφάνιση της πολιτικής αφίσας από τους τοίχους των Λιοσίων. Αυτό μας οδήγησε και στην απόφαση να προχωρήσουμε σε παρέμβαση στο δημοτικό συμβούλιο, που πραγματοποιήθηκε στις 26/3.

Οι λόγοι για μια παρέμβαση στο δημ. συμβούλιο είναι πάντα πολλοί. Ειδικά σε μια εποχή που το ζήτημα του πάρκου Τρίτων είναι ανοικτό και που κτίρια του δήμου παραμένουν άδεια και μακριά από κάθε δημόσια χρήση, την ίδια ώρα που στις γειτονιές μας υπάρχουν άστεγοι άνθρωποι. Προχωρήσαμε όμως στην συγκεκριμένη παρέμβαση προκειμένου να υπερασπιστούμε τη δημόσια παρουσία στις περιοχές μας. **Η παρουσία μας στο δ.σ. δεν προσέβλεπε σε κάποια συνδιαλλαγή με τη δημοτική αρχή, ούτε και διεκδικούσε από αυτήν κάποια υποσχεση για την ανοχή στην παρουσία των αφισών μας. Και επειδή καμία επίφαση δημοκρατίας δεν μας χωρά, απαιτήσαμε και πήραμε το λόγο χωρίς να ενταχθούμε στην διαδικασία της συνεδρίασης. Αποχωρήσαμε από το δ.σ. δηλώνοντας τις μελλοντικές μας προθέσεις για τη συνέχιση των αφισοκλήσεων από τη μεριά μας.**

Στην ίδια συνεδρίαση, το δ.σ. αποφά-

σισε τελικά την απαγόρευση της αυθαίρετης – όπως το ίδιο την ονομάζει – αφισοκλήσεως. Μέσα από το πολυδάπανο περιοδικό που ο δήμος εκδίδει σε τακτά διαστήματα, μάθαμε και το βασικότερο επιχείρημά του: η απασχόληση τριπλής βάρδιας για τον καθαρισμό από τις αφίσες είναι δαπανηρό! Οπότε η αφίσα καταδικάζεται στην παρανομία, για να ξεμπερδέουμε μια και καλή μαζί της εύκολα, απλά και ανέξοδα.

Δεν θα σταθούμε τόσο στην προσπάθεια αποστέρωσης και εμπορευματοποίησης των δημόσιων χώρων, ούτε στην οσμή ολοκληρωτισμού που αναδύει αυτή η κίνηση του δήμου. Έχουμε αναφερθεί σε αυτά στο παρελθόν. Δεν μπορούμε όμως να προσπεράσουμε εύκολα την υποκρισία και τον φαρισαϊσμό των δημοτικών αρχόντων. Και μιλάμε για ένα δήμο που επικαλείται το κόστος καθαρισμού, όταν δεν φείδεται εξόδων για να εκδώσει ένα περιοδικό αξίας πολλών χιλιάδων ευρώ προκειμένου να καλύψει τις επικοινωνιακές του ανάγκες. Χωρίς επίσης να ξεχνάμε πως το πειστικό νερού αξίας επίσης πολλών χιλιάδων ευρώ είχε ήδη αγοραστεί, ανεξάρτητα από την απαγόρευση ή όχι της αφισοκλήσεως.

Και βέβαια η υποκρισία δε σταματά εκεί αλλά συνεχίζεται και στην επίκληση της «αυθαιρεσίας» της αφισοκλήσεως. Έτσι, εξαγγέλλεται η τοποθέτηση ταμπλώ στα οποία θα έχουμε το δικαίωμα να αναρτούμε (sic) τις πολιτικές μας ανακοινώσεις (sic και πάλι!). Φαίνεται πως οι κατα-

λήψεις των πεζόδρομων και των πλατειών από τις καφετέριες και τα πάσης φύσης εμπορικά καταστήματα δεν είναι μια αντιαισθητική κατάληψη δημόσιου χώρου και ούτε αποτελούν αυθαιρεσία. Και πώς να συμβαίνει αυτό αφού από εκεί ο δήμος εισπράττει ένα υψηλό χρηματικό ποσό σαν χαράτσι το οποίο βαφτίζει δημοτικά τέλη. Έτσι δήμος και τοπικοί μαγαζάτορες, σε συνεργασία νομιμοποιούν την απαξίωση και εμπορευματοποίηση κάθε δημόσιου χώρου, την ίδια ώρα που κατηγορούν για το ίδιο την πολιτική αφίσα.

Εμείς, από την μεριά μας το έχουμε ξαναπεί και θα το λέμε συνέχεια: η απαγόρευση και η δίωξη των αφισοκλήσεων αποτελεί αιτία πολέμου. Πέρα από το παράλογο του γεγονότος, δηλ. το ότι απαγορεύουν την αφισοκλήση αυτοί ακριβώς που διαχειρίζονται την απαξίωση και την κάθε λογής αυθαιρεσία πάνω στους δημόσιους χώρους, η απόφαση αυτή αποτελεί για μας μια ουσιαστική φήμωση. Η αφίσα αποτελεί για μας έναν κατοχυρωμένο εδώ και χρόνια τρόπο παρέμβασης και έκφρασης στις περιοχές που ζούμε καθώς και ένα μέσο αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας και απεύθυνσης και ως τέτοιο δεν πρόκειται να το απεμπολήσουμε για να συμμορφωθούμε με τα αποστειρωμένα «οράματα» των τοπικών αρχόντων. Ο καθωσπρεπισμός και η υποκρισία των τοπικών αρχόντων, θα μας βρουν μπροστά τους.

Η συνέχεια στους τοίχους...

για την υπόθεση των κρατούμενων για τα γεγονότα του δεκέμβρη

Δεν είμαστε όλοι, λείπουν οι κρατούμενοι. Εξι μήνες μετά τα γεγονότα του Δεκέμβρη, αρκετοί ντόπιοι και μετανάστες, συνεχίζουν να κρατούνται φυλακισμένοι, πολλοί περισσότεροι βρίσκονται όμηροι δικαστικών διώξεων και πολλοί άλλοι (ανάμεσά τους

και δεκάδες μαθητές από όλη τη χώρα) στοχοποιούνται από τους μηχανισμούς καταστολής για τη συμμετοχή τους στα γεγονότα του Δεκέμβρη. Ακολουθεί γράμμα του αναρχικού κρατούμενου Αποστόλη Κυριακόπουλου.

Πέντε μήνες μετά τα σημαδιακά γεγονότα του Δεκέμβρη και τις μαζικές συλλήψεις, έξι παραμένουμε αιχμάλωτοι στα νύχια του κράτους.

Πρόσφατα μάλιστα, το επονομαζόμενο «κράτος δικαίου» και οι εντολοδόχοι του αποφάσισαν την παράταση της προφυλάκισής μου θεωρώντας ότι προέχει η εξουδετέρωση του ατόμου μου, της «εγκληματικής» μου δραστηριότητας και πάνω από όλα η προστασία της κοινωνίας χαρακτηρίζοντάς με ιδιαίτερα ριψοκίνδυνο και φανατισμένο. Κοινώς με χαρακτήρισαν εχθρό της κοινωνίας. Εχθροί της κοινωνίας είναι όμως όλοι αυτοί που με βάση την στυγνή δολοφονία του συντρόφου Αλέξη Γρηγορόπουλου προσπάθησαν να καταστείλουν το κοινωνικό φαινόμενο της βίαιης εξέγερσης του Δεκεμβρίου που επακολούθησε. Με αλόγιστη χρήση δακρυγόνων σε βαθμό βασανιστικό, ξυλοδαρμούς διαδηλωτών, εύκολες προφυλακίσεις. Ούτως ή άλλως είναι γνωστό ανά τα χρόνια ότι οι μπάτσοι, ειδικά στις πορείες αναρχικών, εξαπολύουν χημικό πόλεμο με το παραμικρό έτσι ώστε να βασανίζουν τον κόσμο. Παρόλη την άγρια καταστολή, η διάχυτη εξεγερτική βία τις μέρες και τις νύχτες του Δεκέμβρη αλλά και όσα συνεχίζουν από τότε ως τώρα δείχνουν ότι η φωτιά που άναψε δεν λείει να σβήσει. Εξάλλου η δολοφονία του Αλέξη αποτέλεσε την αιτία αλλά ταυτόχρονα και την αφορμή για το ξέσπασμα της κοινωνι-

κής οργής.

Ιδιαίτερο ρόλο όπως πάντα ανέλαβαν και τα παραγαλάκια των Μ.Μ.Ε. τα καθίκια οι δημοσιογράφοι με το να φτάνουν την προπαγάνδα σε όρια ξεφτίλας μιλώντας μετά την κρατική δολοφονία του Αλέξη για τις εκτεταμένες καταστροφές σε όλη την Ελλάδα και ότι η αστυνομία δεν έκανε καμία σύλληψη. Επίσης δεν θεωρώ τυχαίο το γεγονός ότι όσοι προφυλακιστήκαμε για την εξέγερση έχουμε ίδιες κατηγορίες. Η γραμμή από το κράτος ήταν καρμπόν σκεδόν για όλους.

Μέσα στη φυλακή ο χρόνος είναι ο χειρότερος εχθρός. Κυρίως όταν είσαι υπόδικος επικρατεί μια μόνιμη αβεβαιότητα καθώς ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις ακριβώς πότε θα αποφυλακιστείς. Αυτή η κατάσταση σίγουρα δημιουργεί ψυχολογική φθορά. Όπως επίσης το να είσαι εγκλειστος μέσα σε ένα κελί 9 τετραγωνικών με τέσσερα άτομα 14 ώρες την ημέρα παρά την θέλησή σου όταν τα κελιά υποτίθεται ότι είναι μόνο για ένα άτομο. Πόσο μάλλον όταν οι σχέσεις συντροφικότητας ή ακόμα και απλά κατανόησης σπανίζουν, όπως και έξω από τα κάγκελα. Βέβαια υπάρχουν πάντα και αυτοί που επιλέγουν μια αξιοπρεπή και αγωνιστική στάση.

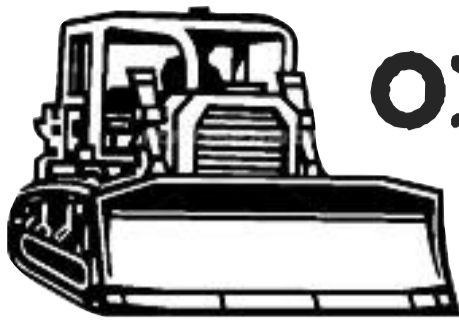
Ο εγκλεισμός από μόνος του είναι ένας ψυχολογικός πόλεμος καθημερινός που δέχεσαι από το σύστημα όταν είσαι

φυλακή. Μέσα σε όλα αυτά έχεις και τους ανθρωποφύλακες να φέρονται συνήθως απαξιωτικά και ύπουλα στους αγωνιζόμενους κρατούμενους που συμμετέχουν σε αγώνες (απεργίες πείνας, αποχές συσσιτίου, το να διεκδικείς τα έντυπά σου από το καθεστώς λογοκρισίας). Χαρακτηριστικό είναι για παράδειγμα σε μια προηγούμενη αποχή συσσιτίου που είχε γίνει για την δολοφονία του Αλέξη όταν μπήκε ο αρχιφύλακας της πτέρυγας μαζί με άλλους ανθρωποφύλακες και απειλούσαν τους κρατούμενους που συμμετείχαν στην αποχή με πειθαρχικές μεταγωγές.

Γενικότερα επικρατεί ένα κλίμα τρομοκρατίας όταν δεν είσαι υποτακτικός μέσα στο σύστημα σωφρονισμού τους. Ούτως ή άλλως η φυλακή είναι σαν ένα μεγάλο κωνευτήρι ψυχών. Αν είσαι δειλός θα σε αλέσει και θα σε κάνει ακόμα πιο δειλό και υποτακτικό, ενώ αν είσαι σκληρός θα σε κάνει ακόμα πιο σκληρό και ψυχρό άτομο. Το κελί πνίγει τον φυλακισμένο. Έξω στην αυλή της φυλακής πλανιέται η ψευδαίσθηση της ελευθερίας... Μέσα σε όλα αυτά όμως τίποτα δεν τελειώνει, ο αγώνας συνεχίζεται.

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΙ

A. Κυριακόπουλος Α' Πτέρυγα Φυλακές Κορυδαλλού

Οι κηδεμόνες του πάρκου σε εγρήγορση

«...η προστασία του περιβάλλοντος μπορεί και οφείλει να συμβαδίζει με κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια, με κάθε επενδυτική δραστηριότητα...» Δήμος Ιλίου

«Εκτιμάται ότι μετά την αρχική αποκατάσταση του χώρου, το αγρόκτημα (οι περιοχές του πάρκου με γεωργικές δραστηριότητες) θα μπορεί πέραν της αυτοσυντήρησής του να αποδώσει και οικονομικά οφέλη για το υπόλοιπο Πάρκο» ΥΠΕΧΩΔΕ

Οι παραπάνω δηλώσεις μιλούν από μόνες τους για το τι επιφυλάσσουν οι επίδοξοι σωτήρες στο Πάρκο Τρίτη, στα πλαίσια πάντα της ενταπκής προσπάθειας που κάνει τα τελευταία χρόνια ο φορέας διαχείρισής του, προκειμένου να το εκμεταλλευτεί. Αλλά

ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Από το 2002 λειτουργεί ο φορέας διοίκησης και διαχείρισης του Πάρκου, στον οποίο συμμετέχουν οι κηδεμόνες δήμοι (Ιλίου, Αγ. Αναργύρων, Καματερού), ένα μέλος του ΑΣΔΑ, το ΥΠΕΧΩΔΕ, ο Οργανισμός Αθήνας, η Νομαρχία Αθήνας και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθήνας. Από τότε και με πρωτεργάτες τους παραπάνω, ο χώρος των 1150 στρεμμάτων πρασίνου, με την πλούσια κλωρίδα και πανίδα (σπάνιος υγροβιότοπος για περισσότερα από 140 είδη πτηνών), φέρει παντού **τα σημάδια είτε της εμπορευματοποίησης είτε της εγκατάλειψης**. Με πρόσχημα την ελλιπή χρηματοδότηση από το υπουργείο και προκειμένου να βρεθούν «πόροι», στο πάρκο ξεφύτρωσαν διάφορα μικρά και μεγάλα μαγαζάκια, όπως η τεράστια τσιμεντοκαφετέρια, τα Natura shops, το ερπετάριο... Φυσικά η αυτοχρηματοδότηση για τη συντήρησή του δεν είναι παρά ένα από τα άλλοθι που πλασάρουν προκειμένου να εμπορευματοποιήσουν την περιοχή. Να σημειωθεί μόνο ότι ο ιδιοκτήτης της καφετέριας κρωσάει στο φορέα μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ, κάτι που καταδεικνύει περίτρανα, ότι στη φάση αυτή σημασία για τους μνηστήρες του Πάρκου έχει να κατοχυρωθεί ο εμπορευματικός του χαρακτήρας. Όσο για το χρήμα, θα ρέει άφθονο στη συνέχεια.

Προς αυτή την κατεύθυνση και προκειμένου να επιπεύσουν τις διαδικασίες, για περισσότερο από έξι μήνες, οι δήμοι-κηδεμόνες σε συνεργασία με τον **απανταχού ευρωλιγούρη ΑΣΔΑ**, επιδόθηκαν σε μια άνευ προηγουμένου **γλοιώδη αγωνιστική εκστρατεία, δήθεν για τη σωτηρία του Πάρκου**. Αποχώρησαν από το φορέα διαχείρισης και αναμετρήθηκαν σε ξέχειλα από οικο-ευαισθησία λογύδρια, με τον κασμά στο χέρι για τις «απαραίτητες» δεντροφυτεύσεις στο πάρκο –χαμογελώντας πάντα

βέβαια στο φακό κάποιας προσκεκλημένης τους κάμερας, που θα θυμίσει στον/στην ψηφοφόρο όταν έρθει η ώρα της κάλπης το αγωνιστικό τους ταμπερμέντο. **Και για να φαίνεται ότι έχουν και κοινωνικό έρεισμα στις σικέ μαζώξεις τους, υποχρέωναν το προσωπικό καθαριότητας των δήμων να δίνει το παρόν**. Επιπλέον, επιστράτευσαν όλη την επιχειρηματολογία περί πράσινης διαχείρισης, φιλικής προς το περιβάλλον –ανακύκλωση, δεντροφύτευση, καθαριότητα- αφενός για να πείσουν για τις αγαθές τους προθέσεις και αφετέρου για να λειάνουν το έδαφος για τη μετέπειτα καταστροφική τους δράση μέσα στο Πάρκο. Ψευτοευαισθησία που εύκολα αποκαλύπτει τα πραγματικά της κίνητρα: αρκεί κανείς να θυμηθεί την ευκολία με την οποία **ο Δήμος Αγ. Αναργύρων παρέδωσε στις μπουλντόζες εκατοντάδες δέντρα στον Πευκώνα, τις καταπατήσεις του δήμου Ιλίου μέσα στο Πάρκο για να φτιάξει δρόμο, γήπεδο και κωματερή, τις αμέτρητες δεσμευμένες – δήθεν για κοινωφελείς σκοπούς- εκτάσεις που παραδίδει καθημερινά ο δήμος Καματερού στους εργολάβους**.

Το θέατρο του παραλόγου, όπως άλλωστε αναμενόταν, έφερε αποτελέσματα. Στις αρχές του Μάρτη, ο Σουφλιάς συναντήθηκε με τους τοπικούς ηγετίσκους-σωτήρες του Πάρκου και η κουβέντα ήταν εξόχως παραγωγική. Διατέθηκε για το Πάρκο το ποσό του 1.400.000 ευρώ για εργασίες αποκατάστασης, αλλά και για να μπορεί το Πάρκο να φιλοξενήσει **επενδυτικές δραστηριότητες που θα εξασφαλίσουν την αυτοχρηματοδότησή του**. Το τελευταίο, μεταφράζεται σε διευρυνση και εντατικοποίηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, εμπορευματοποίηση, περιορισμό των φυσικών εκτάσεων, περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των ανθρώπων, περισσότερο έλεγχο, κάμερες, φράχτες, εξαφάνιση του Πάρκου. Και για του λόγου το αληθές, να σημειωθεί ότι τα 700.000 ευρώ από το παραπάνω ποσό, διατίθενται από τον **όμιλο Λάτση**, γνωστό για την εμπλοκή του στην κατασκευή του MALL στο Μαρούσι (το οποίο είναι παντελώς αυθαίρετο) και την ολική καταστροφή του Θριάσιου από τις “ευγενείς δραστηριότητες” των βιομηχανιών του ομίλου. Επιπλέον, στη θέση του προέδρου του Φορέα διαχείρισης του Πάρκου τέθηκε κάποια Συκιανάκη, εκ μέρους του Οργανισμού Αθήνας, η οποία πρόσφατα **είχε εισηγηθεί τον αποκατακτηρισμό μέρους του Υμηττού από δασική έκταση σε αστικό πάρκο**, προτείνοντας τη νομιμοποίηση αυθαίρετων κτισμάτων στην Αγ. Παρασκευή, αλλά και της επέκτασης της βιομηχανικής ζώνης Κορωπίου στο δάσος. Φυσικά, η παραχώρηση

της θέσης από τους δημαρχαίους που για χρόνια κονταροχτυπούσαν για τη θέση, δεν είναι τυχαία. Αυτό που προέχει είναι η εκμετάλλευση του Πάρκου με όσο το δυνατό εκλογικά μικρότερο κόστος. Και η εν λόγω κυρία είναι ο σωστός άνθρωπος, δεν έχει να χάσει κανέναν δυσαρεστημένο ψηφοφόρο για την εξαφάνιση του πάρκου. Έτσι, οι δημοτικοί άρχοντες θα νιώσουν τας χείρας τους απέναντι στις όποιες αντιδράσεις, διατηρώντας αλώβητα τα εκλογικά τους ποσοστά.

Και φυσικά τα παραπάνω κονδύλια, δεν αποτελούν κανενός είδους πολιτικής νίκης των τοπικών αρχόντων και των συμφερόντων τους έναντι του ΥΠΕΧΩΔΕ. Για τα ίδια συμφέροντα εργάζονται εκατέρωθεν. Ο στόχος είναι η ανάπτυξη, που τις τελευταίες δεκαετίες έχει αναβαθμιστεί σε “βιώσιμη ανάπτυξη”. **Αυτό, στην περίπτωση του πάρκου, σημαίνει επενδυτικές δραστηριότητες που θα συνδυάζονται με την πολύ της μόδας –ελεγχόμενη πάντα- επαφή με τη φύση**. Για παράδειγμα, θα μπορείς να ψωνίζεις σε ένα υπερεξοπλισμένο πολυκατάστημα, ενώ τα παιδιά σου θα παρακολουθούν εκπαιδευτικά προγράμματα για ερπετά μέσα σε γυάλες ή θα κάνουν birdwatching. Και βέβαια, τα συγκεκριμένα σχέδια δεν αφορούν μόνο στις δικές μας περιοχές. Οι αναπτυξιακές πολιτικές εφαρμόζονται παντού και βασίζονται σε πολύ συγκεκριμένους άξονες: **συρρίκνωση στο ελάχιστο των ελεύθερων δημόσιων χώρων, τιμεντοποίηση, ερημοποίηση**.

Όμως το πάρκο δεν θα σωθεί αν του δοθούν περισσότερα κονδύλια, ή αν πάψουν οι εμπλεκόμενοι θεσμικοί φορείς να βάζουν τα λεφτά στην τσέπη –όπως emphaticά διακηρύσσουν αριστεροί παράγοντες. Το πάρκο θα παραμείνει ζωντανό μόνο αν γίνει αντιληπτό ότι πρόκειται για ένα δικό μας χώρο, εκεί που μπορούμε να περπατήσουμε, να τρέξουμε, να παίξουμε, να αναπνεύσουμε χωρίς να χρειαζόμαστε μεσολαβητές δημαρχαίους και μαγαζάκια. Η διαφύλαξη του δημόσιου χαρακτήρα του πάρκου μπορεί να γίνει μόνο από εμάς, συλλογικά, χωρίς ειδικούς και εγγυητές. Και αυτό μπορεί να συμβεί: ένας μακρύς κατάλογος συλλογικών αντιστάσεων ενάντια στις πολιτικές της ανάπτυξης, το επιβεβαιώνει. Μένει να το δοκιμάσουμε.

ο δήμαρχος (των Αγίων Αναργύρων) δεντροφυτεύει στο πάρκο. Ψηφοθηρικές χαριτωμένες μπροστά στον φακό...

Σαράντης, Καμαρινόπουλος, Ζενέτος, στημένοι και φωτογραφημένοι σε διαδημοτική εκδήλωση στο Πάρκο. Ανέξοδοι πλειστηριασμοί “οικολογικής” αγωνιστικότητας συνδυασμένοι με αναπτυξιολάγνες ρητορείες, το νέο φετίχ της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η αριστερά δεν παραλείπει να κάνει ασκήσεις περιβαλλοντικής ευαισθησίας την ίδια στιγμή που αναπαράγει όλη τη φιλοσοφία της αναπτυξιολαγνείας. “Αξιοποίηση”, “ικανοποίηση των αναγκών του λαού της περιοχής”, “κρατική διαχείριση με κοινωνικά κριτήρια”, σύνδεση της εμπορευματοποίησης του Πάρκου μόνο με τα ιδιωτικά συμφέροντα... Οι λέξεις αναπαράγουν τη διαμεσολάβηση και την αλλοτρίωση: για την αριστερά (στη φωτο κείμενο από δημοτικές παρατάξεις του ΚΚΕ) το πάρκο χρειάζεται μόνο μια “ορθότερη” κρατική διοικητική ρύθμιση. Όπως και οι “ανάγκες του λαού”...

κατάληψη ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ

από τις 16 μάλιστα ένα μικρό κομμάτι του πάρκου "απελευθερώθηκε" από τα σχέδια ανάπτυξης, την ψευτοοικολογίζουσα ευαισθησία κράτους και τοπι-

κής αυτοδιοίκησης, τα μικρά και μεγάλα αφεντικά που εποφθαλμιούν το πάρκο. Ακολουθεί το κείμενο της συλλογικότητας του Αγρού:

ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ από τις 16 Μαΐου ένα χώρο μέσα στο Πάρκο περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης.

Σκοπός μας να δημιουργήσουμε μια εστία αντίστασης στα σχέδια της «ανάπτυξης», ιδιωτικοποίησης και εξαφάνισης του πάρκου, αλλά και κάθε δημόσιου χώρου. Διαφόρων ειδών αρπακτικά, που κόπονται για τη σωτηρία του πάρκου (δήμοι, ΑΣΔΑ, ιδιώτες και ΥΠΕΧΩΔΕ), επείττειν από κοινού την εγκατάληψη του, ανοίγοντας το δρόμο στην εμπορευματοποίηση και στον ελεγχόμενο χαρακτήρα του (security, μπάτσος, συρματοπλέγματα, περιορισμένο ωράριο λειτουργίας...). Απέναντι στις αδηφάγες πρακτικές των επίδοξων σωτήρων, το αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο Τρίτση θέλει να αντισταθεί στα γρανάζια των μηχανισμών που λεπτατούν τη ζωή και το χώρο-χρόνο μας.

Πολλοί και πολλές από εμάς, που συμμετέχουμε σε αυτήν την κατάληψη, δραστηριοποιούμασταν για περισσότερο από τρία χρόνια στο εγχείρημα του αυτοδιαχειριζόμενου αγρού Καματερού, στο αγρόκτημα της οδού Δαβάκη (δεσμευμένο επί 20ετία από τον αντίστοιχο δήμο για «κοινωφελείς» σκοπούς). Ένα εγχείρημα στο οποίο πραγματοποιήσαμε συλλογικά, αντιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα, πλήθους δραστηριοτήτων: καλλιέργειες, εκδηλώσεις προβολής, εργαστήρι κεραμικής και παιδότοπο. Μετά την πρώτη εκδήλωση στον αγρό, σχετικά με την λεπλασία της φύσης, δεχθήκαμε έξωση από τους ιδιοκτήτες, οι οποίοι σε συντονισμένη επίθεση με μπάτσους και δημοτική αρχή, μας κατηγορήσαν για «παράνομη συνάθροιση και συνεύρεση» στο χώρο του αγρού, αποκαλύπτοντας και σε αυτή την περίπτωση τις πυκνές ολοκληρωτισμού του τόσο "εξιδανικευμένου" δημοκρατικού καθεστώτος. Παρότι όμως σήμερα δεν είμαστε πλέον στο συγκεκριμένο έδαφος, ο αγώνας μας συνεχίζεται, λίγο πιο πέρα, στο πάρκο, μαζί με νέους συντρόφους και συντρόφισσες.

Έπειτα από την έξωση μας από τον αγρό Καματερού, εδώ και ένα χρόνο, συναντιόμαστε στο πάρκο, κάνουμε τις συνελεύσεις μας εδώ και παρεμβαίνουμε (με μοιράσματα κειμένων και μικροφωνικές). Θέλοντας να συνεχίσουμε τη δράση μας και να επανοικειοποιηθούμε ό,τι μας ανήκει, αποφασίσαμε να καταλάβουμε ένα κομμάτι γης σε αμιγώς δημόσιο χώρο. Στο κατειλημμένο έδαφος και μέσα από το χώρο του πάρκου, σκοπό έχουμε να επιθετούμε στα κυρίαρχα αναπτυξιακά σχέδια, χωρίς να αγνοούμε τη σύνδεση τους με τα υπόλοιπα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα όπως τα εργασιακά, την καταστολή, το σεξισμό, το ρατσισμό... Ο αγώνας ενάντια στη λεπλασία της φύσης, είναι κομμάτι του συνολικότερου αγώνα ενάντια στις επιβολές του εξουσιαστικού

αυτού πολιτισμού. Η καλλιέργεια με παραδοσιακές ποικιλίες σπόρων, συλλογικά, αντιεραρχικά και μακριά από τα όποια βιομηχανοποιημένα κυρίαρχα πρότυπα, θα αποτελέσει σταθερή δραστηριότητα του νέου εγχειρήματος, μέσα στο πάρκο της εγκατάληψης, των άρρωστων φυτών, των παρατημένων δέντρων για να επιτεθεί στα επιβαλλόμενα διατροφικά μοντέλα, να σπάσει όσο γίνεται το δίπολο παραγωγού-καταναλωτή, να καταδείξει ότι η βλάστηση στο πάρκο είναι ζήτημα όλων μας και όχι του κάθε κερδοσκοπικού φορέα. Ουσιαστικά οι δραστηριότητες στον αγρό θα έχουν να κάνουν με αυτό που πραγματικά θα έπρεπε να είναι το πάρκο: ένας ελεύθερος χώρος, όπου καθένας και καθεμία μπορεί να έρθει σε επαφή με τη φύση, με άλλους ανθρώπους και τα ζώα, να τρέξει, να παίξει να καλλιεργήσει, να αυτομορφωθεί...

Επιπλέον, σε άμεση συνάρτηση με τα παραπάνω προτάσσουμε ως απάντηση στην ολοένα εντεινόμενη καταστροφή, που με βάση τις πολιτικές της ανάπτυξης συντελείται στις περιοχές μας και όχι μόνο, τη δημιουργία ανοικτών συνελεύσεων, στις οποίες η καθεμία και ο καθένας θα μπορεί να έχει πραγματικά ενεργό θέση ενάντια σε ό,τι υποθηκεύει τη ζωή του/της. Χαρακτηριστικά παραδείγματα παρέμβασης σε δημόσιους χώρους, ανάμεσα σε πληθώρα αυτοοργανωμένων κινήσεων στις γειτονίες της Αθήνας, αποτελούν: η δράση των κατοίκων των Πατισίων και της Κυψέλης που, από τον Ιανουάριο του 2009, ξαναδημιουργούν και διαχειρίζονται συλλογικά και αυτοοργανωμένα το πάρκο στη συμβολή των οδών Κύπρου και Πατισίων, αντιστεκόμενοι στα σχέδια του δήμου Αθηναίων ο οποίος κατέστρεψε το πάρκο με σκοπό να δημιουργήσει parking, όπως επίσης και η δράση των κατοίκων των Εξαρχείων, που από το Μάρτιο μετέτρεψαν το πρώην parking ιδιοκτησίας ΤΕΕ, στη συμβολή των οδών Ναυαρίνου και Ζωοδόχου πηγής, σε δημόσιο, συλλογικά διαμορφωμένο και αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο.

Σε μια πόλη, που το κόμμα και το πράσινο καταβροχθίζονται από το τσιμέντο και την ασφάλτο και ο δημόσιος χώρος από το εμπόριο και την κερδοσκοπία, που οι δημοτικοί ηγετίσκοι εξυπηρετούν και εμπλουτίζουν τα κυρίαρχα σχέδια στις γειτονίες μας, που ο έλεγχος και η καταστολή σκιάζουν την κάθε κίνηση της καθημερινότητας μας, το αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο Τρίτση θέλει να είναι χώρος ελευθερίας. Έδαφος όπου, με φροντίδα και συντροφικότητα, θα φυτρώνει πάντα αντίσταση.

Η κατάληψη είναι ένας ανοικτός χώρος για όσες και όσους ενδιαφέρονται για το εγχείρημα. Ένας χώρος επικοινωνίας, αντιπληροφόρησης, καλλιέργειας της γης, συλλογικών δράσεων, ανταλλαγής σπόρων και όσων άλλων αποφασίζει η συνέλευση.

*Η συνέλευση του εγχειρήματος θα πραγματοποιείται κάθε Κυριακή στις 12 μ.μ., όπου θα συζητούνται τα πρακτικά ζητήματα, ο λόγος και οι δράσεις μας.

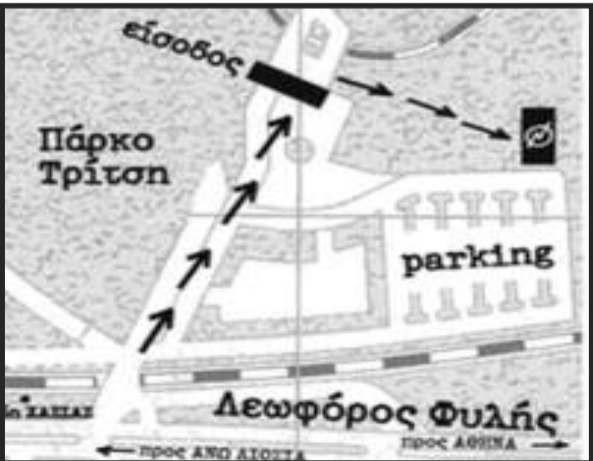
*Από την πρώτη εβδομάδα, θα γίνονται προεργασίες καλλιέργειας

φωτό από την πρώτη μέρα των εκδηλώσεων

φωτό από την προεργασία του εδάφους για την καλλιέργεια

<http://eleftherosagros.blogspot.com>

μετανάστες στην ομόνοια

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Στην ομόνοια και στους δρόμους γύρω από αυτήν, χτυπάει η καρδιά της ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής. **Γκετοποίηση, απομόνωση, φτώχεια, καταστολή, απαξίωση και θάνατος.** Και μέσα σε όλα αυτά, άπειρη πρέζα και γυναίκες κυρίως από την Αφρική εξαναγκασμένες στην πορνεία για τις ορέξεις των πελατών. Η ομόνοια είναι μια συμπυκνωμένη γεωγραφία της κοινωνικής δυστυχίας.

Και ξαφνικά ανακαλύπτονται οι υπαίτιοι: οι μετανάστες που πλημμυρίζουν τα στενά με τις αλλόκοτες συνθήκες τους, την φοβιστική τους φτώχεια, την «εγκληματικότητα» τους που την «έχουν στο αίμα τους». Οι λέξεις που προσδιορίζουν την παρουσία τους στην χώρα έχουν δοθεί από τα ΜΜΕ. **Είναι όροι πολεμικοί:** «εισβολή μεταναστών», «θωράκιση συνόρων», «αδίστακτες στρατιές αλλοδαπών», «περικύκλωση γειτονιών» κτλ είναι μόνο μερικές από τις φράσεις. **Σαν να επέλεξαν ξαφνικά κάποιοι να κηρύξουν πόλεμο στις «ήσυχες και αρμονικές ζωές των ντόπιων». Σαν κάποιοι να επέλεξαν τον ξεριζωμό τους απλά για να ενοχλήσουν το ευρωπαϊκό όνειρο.**

Ξαφνικά, αθρώνονται όλοι οι άλλοι: **οι δυτικοί που ρημάζουν τις χώρες τους** (ανάμεσά τους και το ελληνικό

κράτος) είτε με στρατό και βόμβες είτε με επενδύσεις εξαναγκάζοντας τεράστια κύματα ανθρώπων να φεύγουν από τις εστίες τους. Αθρώνονται αυτοί **οι θρασυδείς καταστηματαρχες** που ανησυχούν για την υποβάθμιση των καταστημάτων τους (άσχετα αν περιστασιακά ή μόνιμα, έχουν κάτι μελαμπούς να δουλεύουν για ψίχουλα). Αθρώνονται **οι μπάτσοι του περίφημου 4ου τμήματος** της Ομόνοιας, περίφημοι όχι μόνο για τους βασανισμούς και θανάτους στα κρατητήριά του, αλλά και για την εδώ και δεκαετίες μονοπωλιακή απασχόλησή του με το πρεζεμπόριο και το σωματεμπόριο (δεν υπάρχει τίποτα στην ομόνοια που να μην ελέγχουν). Κατά τα άλλα, φοβίζει η μικροπαραβατικότητα, ντόπιων και μεταναστών που επιβιώνουν στα στενά της ομόνοιας. Αθρώνεται **η αγαθή ελληνική δημοκρατία**, που σπίνει ναρκοπέδια στα σύνορα και βουλιάζει σαπινοκάραβα στο Αιγαίο γεμάτα μετανάστες, που φυλακίζει στα μπουντρούμια της χιλιάδες, με μόνο τους αδίκημα την παράνομη είσοδο στη χώρα.

Ο ρατσισμός αγαπάει τέτοιες αντιστροφές της πραγματικότητας.

ΜΜΕ: Η ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Μέσα από τηλεοπτικές οθόνες και σελίδες εφημερίδων στήνεται ένα σκηνικό πολέμου. Στα θέατρα των πολεμικών επιχειρήσεων μετανάστες έτοιμοι για όλα «εισβάλλουν» στη χώρα αποτελώντας εν δυνάμει κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια. Κάποτε «μας έκλεβαν» και τις δουλειές, αλλά το ψέμα πάλιωσε και με την ανεργία να καλπάζει και τις μειώσεις προσωπικού να είναι η νέα εργοδοτική μόδα, οι κύριοι των media είναι προσεκτικοί στη ρη-

τορεία. Ούτε λέξη για τους εκθρικούς θεσμούς, τις δαπανηρές και ψυχοφθόρες διαδικασίες νομιμοποίησης, περιστασιακές αναφορές για ειδική – πλην όμως «μεμονωμένα» – περιστασιακά σε αστυνομικά τμήματα, κάτι ψελίσματα μόνο για τα «ατυχή» θανατηφόρα συμβάντα γύρω από το, επιφορτισμένο με την έκδοση αδειών παραμονής, τμήμα μεταγωγών στην Π. Ράλη.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΗΛΕΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ

Οι μελετητές της ιστορίας των επιστημών τείνουν να συμφωνήσουν πως ορισμένες φορές η αισθητική ομορφιά μιας θεωρίας την καθιστά αποδεκτή, ακόμα και αν η απόδειξη της είναι οριακά αδύναμη. Κατά αντίστοιχο τρόπο ο μύθος των ακάματων και στρατευμένων υπερασπιστών των υψηλών ιδανικών της χριστιανιστικής σταυροφόρων κρωστίαει πολλά στις όμορφες μεγαλοπρεπείς απεικονίσεις τους, συνήθως παραγγελίες αριστοκρατών βετεράνων σταυροφόρων ή συγγενών τους. Η ιστορική γραφίδα έχει πλέον αποκαλύψει πως δεν ήταν παρά ένα συνονθύλευμα ημιχρεωκοπημένων αριστοκρατών, τυχοδιωκτών και μαται-

όδοξων ηγεμονίσκων και ακτημόνων αναγκασμένων να ακολουθούν τους φεουδάρχες. Το δε υψηλό ιδανικό δεν ήταν παρά η αρπαγή πλούτου και η εκμετάλλευση νέων εδαφών. Η εκστρατεία του ΣΚΑΪ και της Καθημερινής δεν μπορεί παρά να θυμίσει τη διπροσωπία των σταυροφοριών, ειδικά αν αναλογιστούμε τα κρήματα που έχουν πέσει τα τελευταία χρόνια στις αναπλάσεις σε Γκάζι και Ψυρρή και τις ευκαιρίες που θα υπάρξουν σε Βοτανικό και Ελαιώνα... Κάτι σάπιο φαίνεται να υπάρχει στις προτροπές για «καθαρό κέντρο», κάτι αντίξιο των «ηρωικών» σταυροφόρων...

ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ...

το κτίριο του παλιού εφετείου

Ναι, στην ομόνοια λοιπόν βρίσκεται κανείς όλες τις φυλές του κόσμου. Αλλά και έναν επικίνδυνο συρφετό μιας «αγανακτισμένης» δημοκρατίας: από τους τελειωμένους νεοναζί της χρυσής αυγής, μικρο- και μεγαλο-ιδιοκτήτες που θα σκότωναν για την «περιουσιούλα» τους, αφιονισμένους μπάτσους που συμπεριφέρονται στους μετανάστες, στους νεολαϊούς, στους παράξενους και τους τοξικομανείς, χειρότερα και από σκουπίδια, κανάλια και δημοσιογράφους (με πρώτο και καλύτερο το προπύργιο της κολωνακιώτικης μεσο-μεγαλοαστίλας, τον ΣΚΑΪ και την Καθημερινή του Αλαφούζου) να μιλούν για «ανεξέλεγκτες καταστάσεις», για «επιτακτική ανάγκη εξεύρεσης μιας λύσης», για «ανάγκη σκλήρυνσης των αστυνομικών μέτρων» παράλληλα με την «αναγκαιότητα κοινωνικών μέτρων για τους μετανάστες» (να διωχτούν δηλαδή από την ομόνοια και να εγκλειστούν στη μέση του πουθενά σε «ξενώνες φιλοξενίας» – στον Ασπρόπυργο ή τα Μέγαρα-). Και βέβαια την επίσημη κρατική πολιτική που δια στόματος αρμόδιου υπουργού Μαρκογιαννάκη, ουσιαστικά εγκληματοποιεί τη μετανάστευση (μίλησε μάλιστα για «εγκληματογόνο παρουσία των μεταναστών»), στοχοποιεί όλους τους μετανάστες που διαβιούν γύρω από την ομόνοια και τους δείχνει τι πραγματικά σημαίνει η φιλοξενία της ελληνικής δημοκρατίας: **υποτίμηση, καταστολή, εγκλεισμός, μαύρη εργασία, γκετο-**

ποίηση, θάνατος.

Κάποτε, η ρατσιστική ρητορεία έλεγε πως οι μετανάστες «παίρνουν τις δουλειές των ντόπιων». Τώρα που δεν υπάρχουν δουλειές για κανέναν, τώρα που όλοι έχουν καταλάβει πως η ανεργία είναι αποτέλεσμα της απληστίας των αφεντικών, αυτό το επικείμενο δύσκολο θα έπειθε την «κοινή γνώμη». Τώρα οι μετανάστες «είναι εγκληματίες». Σε μια εποχή που η ασφάλεια έχει αναχθεί σε πρωτεύον αξίωμα της αστικής δημοκρατίας, αυτό το ρατσιστικό επικείμενο είναι τελικά το πιο ευκόλοπεπο (τι και αν ακόμα και οι επίσημες στατιστικές για το έγκλημα και την παραβατικότητα λένε άλλα). Η ατάκα που όλοι μπρυκάζουν (από τους ακροδεξιούς, τα ΜΜΕ, το ελληνικό κράτος, ακόμα και αρκετούς «ευαίσθητους» αριστερούς) για την ανάγκη «αναβάθμισης» του «ιστορικού κέντρου» της Αθήνας είναι ουσιαστικά το όχημα πάνω στο οποίο κίττει ολόκληρος ο ρατσιστικός μύθος, πάνω στο οποίο καθάρεται η δημοκρατία από τις ευθύνες της για την γενικευμένη κοινωνική δυστυχία που έχει δημιουργήσει, στοχοποιούνται οι μετανάστες ως φορείς της υποβάθμισης, το όχημα με το οποίο δοξάζεται κάθε όξυνση της κατασταλτικής πολιτικής. Η ανάδειξη του «προβλήματος της Ομόνοιας» είναι ουσιαστικά ένα επικίνδυνο παιχνίδι που έχει επιλέξει να παίξει η ελληνική (αλλά και ευρωπαϊκή) δημοκρατία: φυλετικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων και των κοινωνικών προβλημάτων πολύ περισσότερο τώρα όπου η καπιταλιστική κρίση χτυπάει τις δυτικές κοινωνίες. **Ο εκθρός βρέθηκε λοιπόν στη φιγούρα του μετανάστη. Οι μηχανές παραγωγής κοινωνικής υπακοής στα σχέδια των κυρίαρχων τώρα θα δουλεύουν ρολόι...**

ΑΛΛΗΛΕΓΤΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

στον κόσμο των αφεντικών

είμαστε όλοι ξένοι

ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΓΚΕΤΟΠΟΙΗΣΗ

Φυσικά δεν εθελουφλούμε, ούτε καιρόμαστε με την κατάσταση που επικρατεί στο κέντρο των γενικευμένων απογοητεύσεων και της διάχυτης μιζέριας. Επιλέγουμε όμως να θυμόμαστε πως το «έγκλημα» δεν είναι γενετικά προκαθορισμένο προνόμιο μαύρων, μελαψών, ασιατών και ολάβων, αλλά φαινόμενο κοινωνικής παθογένειας με πολλαπλές, ωστόσο ξεκάθαρες, ταξικές αναφορές και αιτίες. Και για μας οι κοινωνικές ανισότητες και η επακόλουθη ταξική διαστρωμάτωση είναι ένα διαρκές έγκλημα που επιδιώκεται ο τερματισμός του. Το «πολύπαθο ιστορικό κέντρο» δε, ήταν ανέκαθεν απαξιωμένο καθώς το αθηναϊκό αστικό κατεστημένο κινήθηκε σύντομα προς τα προάστια και δη τα βόρεια, ενώ σχηματίστηκαν και ομοταξικές περιοχές (π.χ. στρατιωτικοί στου Παπάγου, εκπαιδευτικοί στον Χολαργό, επιχειρηματίες στην Αγ. Παρασκευή). Όσο αφορά την «γκετοποιημένη εγκληματικότητα», ως όψονται οι μεταναστευτικές πολιτικές – προσαρμοσμένες στην εκμετάλλευση των ξένων εργατών και εργατριών – και ο υπερβάλλων ζήλος της αστυνομίας στη διαφύλαξη των δικαιωμάτων κάθε ανθρώπου. Το μιντιακό παραλήρημα για τη «γκετοποίηση» του κέντρου φυσικά

δεν αγνοεί πως το «μάντρωμα» γύρω από την Ομόνοια υπήρξε βασική συνιστώσα της «μεταναστευτικής» πολιτικής των αρχών της δεκαετίας του '90. Τότε οι εξαθλιωμένοι πρόσφυγες που κατέφθαναν μετά την οικονομική κατάρρευση της Αλβανίας έπρεπε να είναι κάπως συγκεντρωμένοι, σχετικά άμεσα ελέγξιμοι και πρόσφοροι στους διερχόμενους εργολάβους οικοδομών και όσους γενικά έψαχναν πάμφθηνo εργατικό δυναμικό για μια «κάπως βαριά δουλίτσα», χωρίς δικαιώματα, ασφάλιση και άλλες τέτοιες ανδίες... Τότε οι μετανάστες αφέθηκαν στην τύχη τους να αναζητούν στέγη σε εγκαταλειμμένα και ρημαγμένα σπίτια του κέντρου. Γιατί είναι περίεργο πως στα χρόνια που ακολούθησαν οι μετανάστες που έφταναν στην Αθήνα προτιμούσαν να μένουν κοντά σε ανθρώπους που, όπως και αυτοί, αναγκάστηκαν να φύγουν από τις χώρες τους και αγωνίζονταν, όπως θα έκαναν και αυτοί, να ενταχθούν στο νέο περιβάλλον; Κοντά σε ανθρώπους πρόθυμους να βοηθήσουν, χωρίς καχυποψία στο βλέμμα; «Δύσκολες» σκέψεις για τους σταυροφόρους της ελληνικής δημοκρατίας, του ΣΚΑΪ, της Καθημερινής και άλλων ελλαδοπενθούντων.

Το θεσμικό οπλοστάσιο του κράτους υποδέχεται τους μετανάστες ενεργοποιώντας όλα τα μέσα. Από τα τμήματα μέχρι τα σύνορα, οι βασανισμοί, οι ξυλοδαρμοί, οι «τυχαίοι θάνατοι»-δολοφονίες μεταναστών πληθαίνουν από μπάτσους και συνοριοφύλακες. **Πλοία που μεταφέρουν τους «λαθραίους», βουλιάζουν «ανεξήγητα» στο Αιγαίο. Στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών με ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, η απειλή της απέλασης.** Πρόσφατο παράδειγμα αυτό του Κούρδου Αριβάν Οσμάν Αμπντουλάχ που βρίσκεται ακόμα σε κώμα μετά από τον άγριο ξυλοδαρμό του, από λιμενόματσους στην Ηγουμενίτσα στις 3/4. **Στο τμήμα μεταγωγών στην Πέτρου Ράλλη** εκατοντάδες μεταναστών, στοιβαγμένοι στην οδό Σαλαμινας (ένας μικρός δρόμος πίσω από την Π.Ράλλη), περιμένουν μέρες ολόκληρες για τη χορήγηση προσωρινών αδειών παραμονής. Τα καρτιά αυτά ούτως ή άλλως δίνονται με το σταγονόμετρο και το πιθανότερο είναι να μην τα πάρουν και ποτέ. Περιμένοντας στην ουρά, δέχονται συχνά επιθέσεις με χημικά και ξύλο από τους μπάτσους, ενώ πριν από 7 μήνες, δολοφονήθηκαν εκεί τρεις μετανάστες (κατά τη διάρκεια καταδίωξης-άσκησης τσαμποκά από την αστυνομία έπεσαν στο ρέμα που κόβει κάθετα το δρόμο). Η δημοκρατία όμως δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ακραία μορφή της καταστολής και έτσι κατασκευάζει την έννοια «**λαθραίος**». Αφαιρεί τα καρτιά, την ταυτότητα και «εξαφανίζει» τους μετανάστες. Οι «λαθραίοι» δεν είναι πουθενά πολιτογραφημένοι και άρα δεν μπορούν τυπικά, αλλά και

ΝΕΟ ΒΕΣΜΙΚΟ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΦΡΟΥΡΙΟ

Πρόσφατα υπογράφηκε (και από την Ελλάδα), στο πλαίσιο της κοινής ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, το **Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο** που ξεκάθαρα αναφέρει ότι οι νομιμοποιήσεις πρέπει να υπηρετούν τις ανάγκες της αγοράς εργασίας αλλά και τα ζητήματα «ασφάλειας». Προβλέπει την δημιουργία μπλέ κάρτας για προσέλευση μεταναστών υψηλής κατάρτισης, με την οποία εισάγεται η έννοια της κυκλικής μετανάστευσης (η θέση εργασίας μένει σταθερή, ο εργαζόμενος όμως αλλάζει χώρα κάθε 4 χρόνια). Παράλληλα απαγορεύονται οι μαζικές νομιμοποιήσεις. Αναβαθμίζεται το σύστημα εισόδου-εξόδου με την καταγραφή ημερομηνιών και σημείων εισόδου στην ΕΕ και με την παράκαμψη διαδικασιών, ώστε η φυλάκιση να είναι ευκολότερη. Από το 2012, θα τεθεί σε εφαρμογή η βίζα με βιομετρικά στοιχεία (αποτυπώματα και των 10 δακτύλων από την ηλικία των 6 ετών). Το σύμφωνο μετανάστευσης προβλέπει ακόμα νέα στρατόπεδα συ-

γκεντρώσης, ολοκληρωτικά συστήματα ελέγχου, κατάργηση ουσιαστικά του ασύλου και εντατικοποίηση των απελάσεων. Σ' αυτά συμπεριλαμβάνεται και η αναβάθμιση της **FRONTEX (Οργανισμός Συντονισμού και Ελέγχου Εξωτερικών Συνόρων)** με νέα μέσα, όπως ραντάρ, δορυφόροι. Η αναβάθμιση προβλέπει ακόμα επιχειρήσεις σε όλα τα σημεία της ΕΕ και ανοίγει τον δρόμο για τη δημιουργία σώματος ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής. Στο πλαίσιο αυτό το ελληνικό κράτος πρότεινε τη λειτουργία του «κέντρου για τα θαλάσσια σύνορα της FRONTEX» στον Πειραιά (το κτίριο ήδη ετοιμάζεται). Με πάνω από 1000 μετανάστες νεκρούς τα τελευταία μόλις χρόνια στο Αιγαίο, είναι προφανείς οι δραστηριότητες του κέντρου αυτού. Επίσης το ελληνικό κράτος πρότεινε και τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού γραφείου στήριξης για την πληροφόρηση των μεταναστών για το άσυλο. Οι θετικές απαντήσεις για ασυλία βέβαια φτάνουν μόλις το 0,6% επί του συνόλου των αιτήσεων. Τα πραγματικά δεδομένα λοιπόν, δείχνουν ότι η θεσμική σκλήρυνση της ενιαίας μεταναστευτικής πολιτικής των ανεπτυγμένων κρατών συνεχώς εντείνεται. **Μόνο και μόνο στην Ελλάδα, από το 2004 και μετά οι μετανάστες ζουν σε καθεστώς ομηρίας, αφού δεν έχει γίνει καμία νομιμοποίηση.** Η δυτική δημοκρατία θέλει να γιώθει απενοχοποιημένη, γι αυτό και συνεχίζει να βαφτίζει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης σε χώρους υποδοχής, τους άθλιους καταυλισμούς σε παροχή στέγασης και πάει λέγοντας..

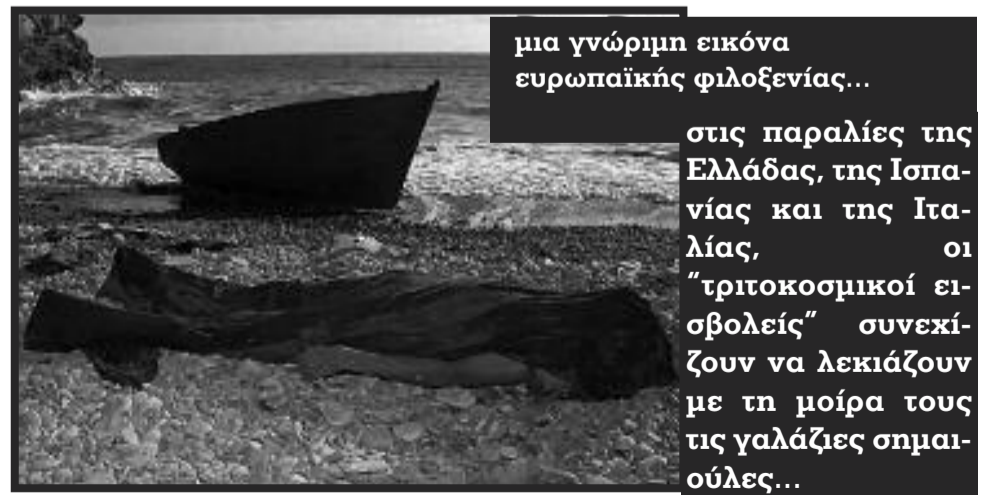
“ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ”

φωτό από τις συγκρούσεις μεταναστών με την αστυνομία στις 21-22 Μαΐου στο κέντρο της Αθήνας

Δεν ήταν το ποδοπατημένο από έναν ηλίθιο μπάτσο κοράνι η αιτία. Ή μάλλον όχι αυτή η ευκολοκώνευτη αιτία που θέλει αυτούς τους «παράξενους μελαμψούς» να σέρνονται πειθήνια πίσω από την ιερότητα των θρησκευτικών τους κειμένων. Η οργή (και οι συγκρούσεις που ακολούθησαν στο κέντρο της Αθήνας) ήταν μια δήλωση πως πέρα από το κοράνι δε

θα ανεχτούν την ποδοπάτηση της ζωής τους, τον καθημερινό τους εξευτελισμό από τους ρατσιστικούς θεσμούς και μηχανισμούς της δημοκρατίας, τα ρατσιστικά σχόλια κάποιων ντόπιων γειτόνων τους. Μια δήλωση πως δεν θέλουν να κουβαλάνε στις πλάτες τους την προσβλητική καθημερινότητα του ρατσισμού.

μια γνώριμη εικόνα ευρωπαϊκής φιλοξενίας...

στις παραλίες της Ελλάδας, της Ισπανίας και της Ιταλίας, οι “τριτοκοσμικοί εισβολείς” συνεχίζουν να λεκιάζουν με τη μοίρα τους τις γαλάζιες σημαούλες...

για αυτές που δεν χωρούν κατερίνα γκουλιώνη κωνσταντίνα κούνεβα στις φυλακές του κάθε μέρα

Η ΒΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ Η ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΑΧΥΝΕΤΑΙ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΚΟΥΛΙΩΝΗ

Στις 18/3/2009 κατά τη διάρκεια πενθήμερης μεταγωγής της από τις φυλακές της Θήβας στις φυλακές Νεάπολης Κρήτης βρίσκεται νεκρή στα χέρια των δεσμοφυλάκων της η αγωνίστρια κρατούμενη Κατερίνα Γκουλιώνη. Η Κατερίνα προσεκοιμήθηκε στις κλινοποικίλλες των κρατούμενων στις γυναικείες φυλακές ενάντια στις άβυσσες συνθήκες κράτησης και στην εξευτελιστική πρακτική του κολπικού ελέγχου. Οι συγκρατούμενες της εξεγείρονται για το θάνατό της και κάνε τη Β' πτέρυγα στις φυλακές Θήβας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΕΣ
ΚΑΜΙΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΩΣΗ ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΙΩΝΑ ΘΗΒΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στις φυλακές του Ελαιώνα Θηρών Κυριακή 5/4
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Κυριακή 5/4 10:30 στο μουσείο (Πατισίων) για αναχώρηση με λεωφορεία

πρωτοβουλία αλληλεγγύης στις κρατούμενες των φυλακών

η αφίσα της συγκέντρωσης
έξω από τις φυλακές Ελαιώνα
Θηρών στις 5/4

στην είσοδο των φυλακών

σινιάλα μέσα από τα κάγκελα

Ψηλά στην αριστερή γωνία του καρπού το όνομα της **Κωνσταντίνας Κούνεβα**, στην κάτω δεξιά γωνία το όνομα της **Κατερίνας Γκουλιώνη** και ανάμεσα τους ένας ποταμός αποκλίσεων. Διαφορετικές διαδρομές, διαφορετικά επιδραστικά γεγονότα, ανόμοιες επιλογές. Ανάμεσα στα δύο ονόματα όμως ακνές γραμμές σχηματίζουν το σκαρίφημα μιας γέφυρας, ενάντια στην αποσπασματική και «εικονογραφημένη» απόδοση της ειδησεογραφικής πραγματικότητας, αφηλώντας τους συμβατικούς τρόπους μέτρησης του χωροχρόνου και τις αναφορές σε μια εύπεπτη τυχαιότητα.

Η Κατερίνα Γκουλιώνη ήταν μια από τις κραυγές ξυράφια που ξέσκισαν τον περασμένο Νοέμβρη, στην εξέγερση των κολασμένων, το βαρύ σκοτεινό πέπλο πίσω από το οποίο η δημοκρατία εκδικείται όσους παγιδεύονται στις αντιφάσεις της. Ουρλιάζοντας το αναφιλητό της οργής της για τις συνθήκες κράτησης των αποδιοπομπαίων τράγων, αυτών που δαιμονοποιούνται κουβαλώντας το στίγμα της ατομικής αποτυχίας σε μια κοινωνία που επαίρεται ότι μοιράζει σε όλους τις δυνατότητες να πετύχουν, αυτών που στο σώμα και την ψυχή τους χαράσσονται τα όρια της αντιπαράθεσης με τα συμφέροντα της κυριαρχίας, τα όρια της αμφισβήτησης των προβαλλόμενων μοντέλων συμπεριφοράς. Εκεί, στο βασίλειο των χαμένων χρόνων, όπου η στολή και τα κάγκελα διαχωρίζουν τα «σκουπίδια» από τους εκφραστές των ηθικών αξιών, σε συνθήκες σκληρής αιχμαλωσίας, καθώς οι χρήστριες ναρκωτικών («τοξικές») θεωρούνται «σκληρές» κρατούμενες, αγωνιζόταν για το αυτόνομο(;) δικαίωμα κάθε ανθρώπου να κατέχει το σώμα του. Η Κατερίνα, μαζί με άλλες κρατούμενες, μαχόταν **για την κατάργηση των δακτυλοσκοπικών κολπικών ελέγχων, τους οποίους υφίστανται οι έγκλειστες** για παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών, κατά την επιστροφή τους από άδειες, πριν και μετά τις μεταγωγές τους. Πόσα σημειώματα μπορούν άραγε να κρυφτούν στη σκιά αυτής της άχρωμης επιστημονικής περιγραφής αυτού του θεομηθευμένου βιασμού;

Έχει σημασία να αναφερθεί πως η «έρευνα» δεν διεξαγόταν από ιατρικό προσωπικό – όχι βέβαια πως η ποδιά θα απάλυνε τη διαδικασία – αλλά από τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους, χωρίς μάλιστα να επιβάλλεται η απουσία ανδρών υπαλλήλων. Η ακινητοποίηση των αντιστεκόμενων γυναικών και ο βίαιος έλεγχος επέτεινε τα χαρακτηριστικά βασανισμού και η όλη διαδικασία απέδυε την οσμή της σκληρής παραδειγματικής επιβολής από τις γυναίκες και τους άντρες ανθρωποφύλακες. Φυσικά το «σπάσιμο του τσαμπουκά» συνοδεύεται, αν δεν προϋποθέτει, από την απαξίωση αυτής/ου που το υφίσταται. Καθημερινά πληθώρα πορνογραφικών αναπαραστάσεων, αναρτημένες στα

περίπερα υπό μορφή εφημερίδων, και διαφημιστικά μηνύματα επιπέδου: «το χάσαμε το κορμί πατριώτη» **προωθούν και αναπαράγουν το ιδεώδες του «αναλώσιμου θηλυκού»**, η ανεξάρτητη και δυναμική γυναίκα υπάρχει στο πλάνο για να καταναλώσει προϊόντα καλλωπισμού που θα την καθιστούν ελκυστική στον επίδοξο εραστή της, ενώ σχεδόν καμιά γυναίκα δεν «ανέχεται» με την αξία της παρά «χρησιμοποιώντας» το κορμί της. Ακόμα και αν αυτά τα στερεότυπα δεν χρίζουν καθολικής αποδοχής, οι συνδυασμοί και οι αμβλυμένες εκδοχές τους συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός πλέγματος, που σε μεγάλο βαθμό εγκλωβίζει και διαμορφώνει τις συμπεριφορές των κοινωνικών υποκειμένων.

Μεταφερόμενοι λοιπόν στις γυναικείες φυλακές του Ελαιώνα Θηρών, είναι σίγουρο πως δεν είναι έωλη η υπόθεση ότι στα μάτια ένστολων ταγών της τάξης και της ηθικής οι κρατούμενες για ναρκωτικά είναι εκ προοιμίου μιαρές και αξιοκαταφρόνητες. Αν όλες οι γυναίκες είναι ικανές για κάθε είδους «βρωμιά», πόσο μάλλον αυτές, αν οι γυναίκες χρησιμοποιούν κατά περίπτωση τη «θηλυκότητα» τους για να πετύχουν τους σκοπούς τους, τότε οι κρατούμενες σίγουρα θα προσπαθήσουν να μετατρέψουν σε αποθήκη το κορμί τους.

Για τις κυρίες και τους κύριους δεσμοφύλακες οι κρατούμενες δεν έχουν το δικαίωμα να διαμαρτύρονται για προβολή της αξιοπρέπειας τους. Αυτοί αντίθετως, με τα τεκμήρια της καθαρότητας και της ανωτερότητας ραμμένα στη στολή τους, έχουν κάθε δικαίωμα να τσαλαπατούν την προσωπικότητα τους, να τις τιμωρούν με τη खुδαιότητα αυτών των βιασμών. Όπως ήταν αναμενόμενο η εξευτελιστική αυτή τακτική των κολπικών ελέγχων πυροδότησε έντονες αντιδράσεις. Στα πλαίσια του αγώνα των κρατούμενων γυναικών για την κατάργηση τους η Κατερίνα Γκουλιώνη, χαρισματική στο να προτρέπει και να παρακινεί, **στοχοποιήθηκε και συγκέντρωσε την εύσημο μνεία των αντιστεκόμενων (ειδικά σε συνθήκες τόσο σκληρής αιχμαλωσίας): ξυλοδαρμόι κατά την εξέταση, πειθαρχικές ποινές και πειθαρχικές μεταγωγές, η τελευταία εκ των οποίων ήταν μοιραία.** Προφανώς κάποιοι και κάποιες δεν άντεχαν να βρουν το μπελά τους από μια «τέτοια» γυναίκα, ή μήπως να πιστέψουμε την εκδοχή του τυχαίου θανάτου μιας κρατούμενης, που μεταφέρεται σιδηροδέσμια μαζί με άλλους υπό μεταγωγή κρατούμενους, με αστυνομική συνοδεία;

Για την αγωνιστικότητα και την προσωπικότητα της **Κωνσταντίνας Κούνεβα** έχουν γραφτεί πολλά και όχι άδικα. Μαχητική συνδικαλιστρια, από αυτό το υπό εξαφάνιση είδος που δεν ξεπουλάει τους αγώνες για το βόλεμα εαυτού και ημετέρων, μη ελληνικής καταγωγής (έχει τη σημασία του), εργαζόμενη στον τομέα της καθαριότητας

και πρόεδρος του αντίστοιχου σωματείου εργαζομένων, όχι μόνο δεν προσπάθησε να χειραγωγήσει τις διαθέσεις των συναδέλφων της αλλά συνέβαλε στην, έντονη και ανυποχώρητη, σύγκρουση με τα συμφέροντα της εργοδότης εταιρείας υπενοικίασης προσωπικού, και κάθε αντίστοιχης εταιρείας. Η βάρβαρη απόπειρα εναντίον της με οξύ, στο τέλος του περασμένου Δεκέμβρη, παραμένει «ορφανή», με τις ευλογίες του συνδικάτου του εγκλήματος που λέγεται «ελληνική αστυνομία». Ήδη η γέφυρα που συνδέει τις δύο αγωνιζόμενες γυναίκες είναι ευδιάκριτη, η θεμελίωσή της όμως υπερβαίνει το γεγονός πως και οι δύο κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της ανυποχώρητης στάσης τους μέσα σε αντίστοιχα σκληρές συνθήκες πάλης. Επίθεση με καυστικό οξύ όπως συνέβη στην Κούνεβα δεν θα πραγματοποιούνταν ποτέ εναντίον ενός άντρα με ταυτόσημη αγωνιστική συμπεριφορά. **Για τους επίδοξους φονιάδες ήταν εξίσου σημαντικό να «τιμωρηθεί» για το φύλο της.** Πέρα και πάνω από δικανικά παιχνίδια η απόπειρα δολοφονίας είχε «πατέρες» όλους αυτούς που θίγονταν από τις διεκδικήσεις του σωματείου, και το γεγονός ότι μια γυναίκα και μάλιστα «αλλοδαπή», αφηφούσε τις απειλές τους και όρθωνε το ανάστημά της μετέτρεψε την οργή σε μίσος. Δεν θέλανε απλώς να τη σκοτώσουν, θέλανε να συλλήσουν το πτώμα της. Επitéθηκαν βάνουσα στο σώμα της για να το ασχημίσουν, να το καταστρέψουν, γιατί μόνο έτσι αντιλαμβάνονται τις γυναίκες υπό το πρίσμα της κυρίαρχης κουλτούρας... σώμα, κορμί, ομορφιά και τίποτα παραπάνω! Έμβια διακοσμικά εσωτερικών και εξωτερικών χώρων, που προσδίδουν κύρος στο αρσενικό που τα συνοδεύει, η «θηλυκότητα» των οποίων αναδεικνύει την αρρενωπότητα του συνοδού τους.

Αυτοί που επιδίωξαν (ευτυχώς χωρίς να τα καταφέρουν) το θάνατο της Κωνσταντίνας Κούνεβα θεώρησαν «εύκολη» τη δολοφονία μιας γυναίκας. Πίστεψαν πως έτσι όχι μόνο θα ξεμπερδευαν μαζί της μα θα έστελναν μήνυμα και στις υπόλοιπες του σωματείου για το ποια είναι η πραγματική θέση της εργαζόμενης (και όχι μόνο) γυναίκας. Κατά παρόμοιο τρόπο η έγγραφη καταγγελία στον συνήγορο του πολίτη βασανιστηρίων από σωφρονιστικούς υπαλλήλους ίσως να μην επέφερε την θανατική ποινή σε έναν άντρα κρατούμενο, αντίθετα με ό,τι συνέβη στην Κατερίνα Γκουλιώνη. Και αυτός ακριβώς είναι ο θεμέλιος λίθος στον οποίο σπρίζεται η σύνδεση μεταξύ των δύο υποθέσεων. Στην απόφαση των «θιγόμενων» να επιλέξουν τη λύση του τελικού ξεκαθαρίσματος βάρυνη θετικά το γεγονός πως απέναντι τους είχαν δυο γυναίκες.

Μόνο που, όπως φάνηκε από τις αντιδράσεις, όταν μετρούσαν τα υπέρ και τα κατά κάπου έχασαν το λογαριασμό...

περισσότερα (όπως το κείμενο καταγγελίας της Κ.Γκουλιώνη στον συνήγορο του πολίτη)

στο www.thersitis.gr

ΔΡΑΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΓΚΟΥΛΙΩΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (31/03/2009)

πραγματοποιήθηκε μηχανοκίνητη πορεία προς τις φυλακές Διαβατών για την κρατική δολοφονία της Κατερίνας Γκουλιώνη. Φωνάχτηκαν συνθήματα αλληλεγγύης στους κρατούμενους ενώ διαβάστηκε και το κείμενο καταγγελίας της δολοφονίας της Κατερίνας. Οι κρατούμενοι ανταποκρίθηκαν φωνάζοντας συνθήματα και καίγοντας διάφορα αντικείμενα.

ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΛΑΙΩΝΑ (5/04/2009)

προσυγκέντρωση και αναχώρηση με πουλμαν και οχήματα από το Μουσείο στην Πατισίων. 150 διαδηλωτές έξω από τις φυλακές, απέναντι στις πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις. Σινιάλα και συνθήματα από τις κρατούμενες μέσα από τα κάγκελα.

ΑΘΗΝΑ (11/04/2009)

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ANEK

Το Σάββατο το βράδυ 11 /4 προκλήθηκαν σπασίματα και καταστροφές στο κεντρικό πρακτορείο της ANEK στη Λεωφόρο Αμαλίας, τα τρυκάρια με το ακόλουθο περιεχόμενο που βρέθηκαν πεταμένα στη γύρω περιοχή εξηγούν τους λόγους της επίθεσης: Το κείμενο της ανάληψης ευθύνης:

"Στις 18/3 το κράτος δολοφόνησε την αγωνίστρια κρατούμενη Κατερίνα Γκουλιώνη που πρωτοστατούσε στον αγώνα των γυναικών κρατουμένων κατά των ταπεινωτικών κολπικών ελέγχων στις φυλακές. Η Κατερίνα βρέθηκε νεκρή κατά την πειθαρχική μεταγωγή της από τις φυλακές της Θήβας σε αυτές της Νεάπολης Κρήτης μέσα σε πλοίο της ANEK, της εταιρίας που συστηματικά διαθέτει τα πλοία της για τις μεταγωγές των κρατουμένων και των μεταναστών. Η γνωστοποίηση του θανάτου της, πυροδότησε εξέγερση στη Β' πτέρυγα των φυλακών της Θήβας όπου κρατούνταν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ(11/04/2009)

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ANEK

Επίθεση με βαριοπούλες και μπογιές, εκτεταμένες καταστροφές στα γραφεία.

* επίσης όλο το διάστημα που ακολούθησε τη δολοφονία της Κατερίνας Γκουλιώνη εκδηλώθηκαν αρκετές εμπρηστικές επιθέσεις σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας.

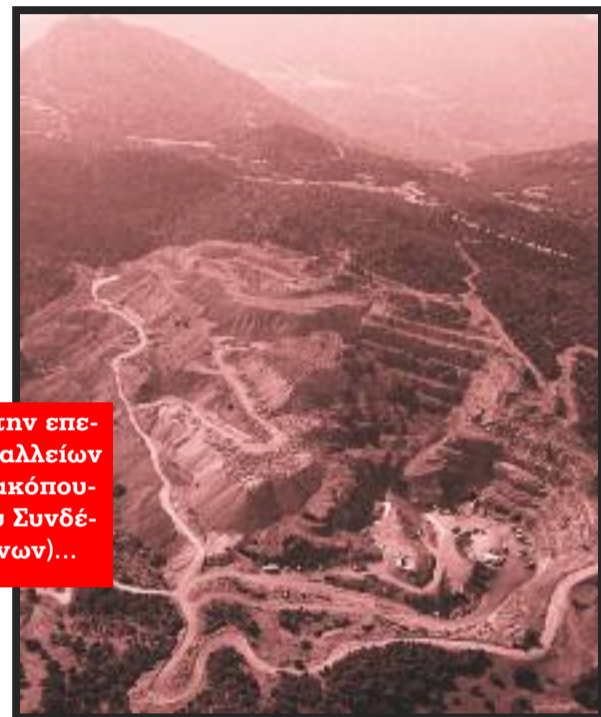
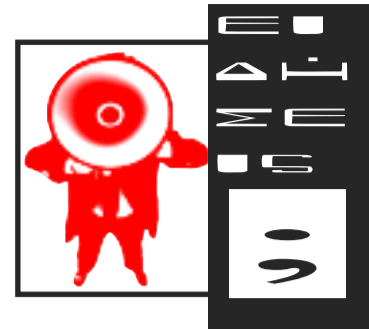
ΣΤΗ ΓΚΙΩΝΑ ΚΑΙΝΕ ΣΠΙΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΩΞΙΤΗ

Στις 30 Μαρτίου «άγνωστοι» πυρπόλησαν το σπίτι του μέλους της Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας Στέφανου Κόλλια στο χωριό Καλοσκοπής Γραβιάς Φωκίδας. Οι φλόγες κατέστρεψαν ολοσχερώς το οίκημα παρά την προσπάθεια των κατοίκων του χωριού να τις περιορίσουν...

Δεν είναι τυχαίο, πως οι θρασύδειλοι εμπρηστές «κτύπησαν» μετά από συγκεντρώσεις των κατοίκων της περιοχής ενάντια στην ασυδοσία των μεταλλείων βωξίτη. Ο αγώνας των κατοίκων από τα χωριά του όρους

Γκιώνα ενάντια στην καταστροφή του δάσους και του περιβάλλοντος, στην καταστροφή των νερών (που υδρεύουν και την Αθήνα) και τη μόλυνση της θάλασσας από τις μεταλλευτικές δραστηριότητες των δύο εταιρειών εξόρυξης βωξίτη, παρεμποδίζει τα σχέδια των αφεντικών για την αξιοποίηση των κοιτασμάτων (επικερδέστατη μπίζνα!) για αυτό και ενεργοποιήθηκαν τα παρα-κρατικά σκυλιά με στόχο να τρομοκρατήσουν τους κατοίκους των περιοχών...

φωτό από τη Γκιώνα και την επεκτατική λεηλασία των μεταλλείων βωξίτη (ιδιοκτησίας Κυριακόπουλου, πρώην προέδρου του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηκάνων)...

ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ? ΒΙΟΙΑΤΡΙΚΗ? ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ?

....ΒΙΟ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Σχετικά με το συνέδριο βιοτεχνολογίας που διοργανώθηκε από την Βιονονα στις 8 και 9 Μαΐου στο εκθεσιακό κέντρο στο Ζάππειο.

Ως βιοτεχνολογία, με βάση την κυρίαρχη ρητορική, χαρακτηρίζεται η τεχνολογία με χρήση οργανισμών, των δομικών τους συστατικών ή των λειτουργιών τους, προς όφελος της «ανθρωπότητας». Ο όρος υποδηλώνει ένα ευρύ φάσμα διαδικασιών, από τη χρήση βακτηρίων και προβάτων για παραγωγή ανθρώπινης πρωτεΐνης, όπως η ορμόνη ανάπτυξης, μέχρι το ανακάτεμα γονιδίων εντελώς διαφορετικών οργανισμών, όπως πατάτας και σκορπιού, ντομάτας και ψαριού, για να αποκτήσουν πιο «επιθυμητές» -σύμφωνα πάντα με τους «ειδικούς»- ιδιότητες. Η βιοτεχνολογία ουσιαστικά είναι ένα παζάρι γονιδίων και δεν αποτελεί παρά την πιο επιθετική μορφή λεηλασίας φύσης και κοινωνιών από την πλευρά του εξουσιαστικού πολιτισμού.

Η **ΒΙΟΝΟΝΑ** είναι η εταιρεία που έχει αναλάβει το ρόλο του υπεύθυνου εκπροσώπου των εταιρειών βιοτεχνολογίας στην Ελλάδα. Η ατζέντα της περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, την προώθηση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών και βιοκαυσίμων, τις βιοτεχνολογικές «καινοτομίες» στην ιατρική και τη βιολογία, καθώς και το πατεντάρισμα γονιδιακού υλικού. Η Βιονονα Ε.Ε. εκπροσωπεί το ευρωπαϊκό λόμπι βιοτεχνολογίας EuroBio ως EuroBio Hellas, και με όχημα την «επιστημονική και κοινωνική ανάπτυξη» προπαγανδίζει και υποβοηθά την εδραίωση της βιοτεχνολογίας στην Ελλάδα σε τεχνολογικό και εμπορικό επίπεδο.

Πραγματοποιήθηκε λοιπόν, πριν μερικές ημέρες, το ετήσιο διεθνές συνέδριο βιοτεχνολογίας στην Αθήνα από ένα σύμπλεγμα από «πεφωτισμένους» επιστήμονες, κρατικούς φορείς, ερευνητικά κέντρα και πολυεθνικές εταιρείες. Οι σκοποί του συνεδρίου είναι ξεκάθαροι: προώθηση των βιοτεχνολογικών πρακτικών σε όλα τα επίπεδα, από τις γενετικά τροποποιημένες ποικιλίες και τα μεταλλαγμένα τρόφιμα, την εντατικοποίηση της ζωικής παραγωγής με χρήση βιοτεχνολογικών μεθόδων, έως τον τομέα της ιατρικής με τα ελιξίρια νεότητας και

υγείας. Η απόσπαση της κοινωνικής συναίνεσης για τη χρήση των πρακτικών της βιοτεχνολογίας αποτελεί κύριο πεδίο δράσης της κυριαρχίας. **Έτσι οι «νέες» και «σωτήριες» για το ανθρώπινο είδος επιστημονικές έρευνες προβάλλονται από τα ΜΜΕ παράλληλα με τρομολόγνα σενάρια για θανατηφόρους ιούς, με απώτερο σκοπό τη δημιουργία εκείνου του πεδίου στην κοινωνία που θα επιτρέψει την γενικευμένη διάχυση στην αγορά των βιοτεχνολογικών «επιτευγμάτων».**

Πέρα από την εμπορευματοποίηση οργανισμών, κυττάρων και γονιδίων, πέρα από τις συνέπειες στο διατροφικό επίπεδο και την επιβάρυνση της υγείας των ανθρώπων, **η βιοτεχνολογία και οι συναφείς επιστήμες αποτελούν το κέντρο μιας νέας αντίληψης, αυτής της εξήγησης του ατόμου στη βάση του γονιδιώματός του.** Με αυτό τον τρόπο τα «λάθη» και οι «ελλείψεις» των υπηκόων θα μπορούν να διορθώνονται, ενώ δίνεται η δυνατότητα στους κυρίαρχους να παθολογικοποιούν έννοιες όπως τα γηρατειά, την παχυσαρκία αλλά και την «αντικανονική» συμπεριφορά ή τις «ψυχικές διαταραχές». Με πρόσημα λοιπόν τη δήθεν φυσική ροπή προς τελειότερη οργάνωση, η κυριαρχία διευρύνει την ομοιομορφία στο κοινωνικό σώμα και αυξάνει την παραγωγική του δύναμη.

Το ζήτημα της αμφισβήτησης των νέων τεχνολογιών δεν μπορεί να αναλωθεί σε μια πιο ορθολογική χρήση της βιοτεχνολογίας με έναν οικολογιστικό λόγο, **αλλά πρέπει να αποτελέσει συνολική εναντίωση στο ιδεολόγημα της ανάπτυξης και τον εξουσιαστικό πολιτισμό που επιτίθεται στην φύση και επιχειρεί να παρέμβει σε κάθε τομέα της ανθρώπινης ύπαρξης.**

Στις 9 Μαΐου διοργανώθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος ενάντια στις προστακτικές της βιοτεχνολογίας. Το εκθεσιακό κέντρο βρισκόταν υπό τον κλοιό δεκάδων αστυνομικών όλων των ειδών δυνάμεων, κάτι που αποδεικνύει την έντονη ανησυχία των κυριάρχων για δυναμικές απαντήσεις ενάντια στον θανάσιμο πολιτισμό που μας επιφυλάσσουν.

ο παλαιστίνιος διαδηλωτής Bassem Ibrahim Abu Rahmeh

σαμποτάρισμα στο συρματοπλεγμά γύρω από το χωριό Νιλίν

ΙΣΡΑΗΛ: ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΧΘΡΟ

Είχαμε αναφέρει και στο προηγούμενο φύλλο μας στην ομάδα «**αναρχικοί ενάντια στο τείχος**» (www.awalls.org) που δραστηριοποιείται στο Ισραήλ, ενάντια στην κατοχή των παλαιστινιακών εδαφών. **Στις 4/4, δύο ισραηλινοί σύντροφοι, βρέθηκαν στην Ελλάδα** (στα πλαίσια μιας καμπάνιας ενημέρωσης και αλληλεγγύης) και σε ανοικτή εκδήλωση στην κατάληψη Πατισίων και Σκαραμαγκά στο κέντρο της Αθήνας, ενημέρωσαν για τις δράσεις τους, την σκληρή καταστολή που δέχονται από το ισραηλινό κράτος και τις προοπτικές κοινών δράσεων ισραηλινών-παλαιστινίων ενάντια στην κατοχή. Η βασική δράση της ομάδας αυτής, είναι να πηγαίνει στα παλαιστινιακά χωριά της Δυτικής Οχθής, όπου χτίζονται οι νέοι ισραηλινοί εποίκισμοι και το περίφημο τείχος εκατοντάδων χιλιομέτρων και 4μ ύψους και από κοινού με παλαιστίνιους χωρικούς να προχωρούν σε πορείες αλλά και σαμποτάρισμα των έργων. Οι «αναρχικοί ενάντια στο τείχος» ήδη μετρούν στα 5 χρόνια δράσης τους 2 μέλη τους με βαριάς μορφής αναπηρίες (από σφαι-

ρες ισραηλινών στρατιωτών). Στη συζήτηση που ακολούθησε, αναφέρθηκαν πολλές φορές στις εξοντωτικές ποινικές διώξεις εναντίον τους και τα τεράστια χρηματικά πρόστιμα που τους επιβάλλουν τα δικαστήρια αλλά και στην όξυνση της καταστολής εναντίον τους από τον ισραηλινό στρατό, την αστυνομία και τους εβραϊούς εποίκους. Μίλησαν για την επικινδυνότητα των «μη φονικών όπλων» (από αυτά που προμηθεύτηκε και η ελληνική αστυνομία στις μέρες της εξέγερσης του Δεκεμβρίου) που χρησιμοποιεί πλέον ο στρατός εναντίον τους σε κάθε τους κίνηση. **Στις 17/4** σε μια διαδήλωση των «αναρχικών ενάντια στο τείχος» στο παλαιστινιακό χωριό Μπλίν **ο παλαιστίνιος διαδηλωτής Bassem Ibrahim Abu Rahmeh** δολοφονήθηκε από ρίψη (νέου τύπου) δακρυγόνου. (5 βδομάδες πριν στο γειτονικό χωριό Νιλίν εξαιτίας ενός ίδιου δακρυγόνου έμεινε ανάπηρος ο Tristan Anderson μέλος της αναρχικής ομάδας). Πικρές επιβεβαιώσεις, βαμμένες με αίμα, για έναν αγώνα που διεκδικεί ελευθερία και αξιοπρέπεια.

ΜΙΚΡΗ ΕΙΔΗΣΗ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Πέρασε (ως συνήθως) στα ψιλά: **διπλασιάζεται ο ελληνικός στρατός στο Αφγανιστάν και πλέον θα αριθμεί περισσότερους από 200 εθελοντές.** Δεν είναι τυχαία η αύξηση: ήδη το «ειρηνοποιό» ενδιαφέρον των δυτικών στρέφεται κατεξοχήν στο ανειρηνευτο Αφγανιστάν. **Εξάλλου και ο ίδιος ο πλανητάρχης δήλωσε πως σκοπός του είναι ο απεγκλωβισμός των δυνάμεων από το Ιράκ και η νίκη της δημοκρατίας στο Αφγανιστάν.** Ήδη στα σύνορα με το Πακιστάν εξελίσσεται μια τεράστια νατοϊκή επιχείρηση, με πολύ αίμα Αφγανών. Ξέρουμε τις γνωστές μπαρούφες που νομιμοποιούν την παρουσία του ελληνικού στρατού εκεί: «ο ελληνικός στρατός βρίσκεται εκεί χτίζοντας σχολεία και νοσοκομεία, δεν εμπλέκεται σε στρατιωτικές επιχειρήσεις». Τα ίδια λένε και οι αμερικάνοι για τις καλές τους

προθέσεις, τα ίδια έλεγαν και λένε πάντα οι ειρηνοποιοί: **βρίσκονται στις «χώρες των αγρίων» για να τους προσφέρουν τα καλά του δυτικού πολιτισμού. Νοσοκομεία, σχολεία, πόσιμο νερό... ΚΑΙ σφαίρες και βόμβες!** Ο ελληνικός στρατός στο Αφγανιστάν είναι **στρατός κατοχής.** Και πέρα από τις ψηφοθηρικές αντιιμπεριαλιστικές ηλιθιότητες των αριστερών που αποφεύγουν να το πουν έξω από τα δόντια (μιλώντας απλά για «παραπλανημένα ελληνικά νιάτα που μπλέχτηκαν στα σχέδια των κακών ιμπεριαλιστών») οι έλληνες φαντάροι στο Αφγανιστάν είναι εθελοντές δολοφόνοι, εθελοντές κατακτητές που βγάζουν καλοπληρωμένα «το ψωμάκι τους» με αίμα Αφγανών και καμιά διαφορά δεν έχουν από τους υπόλοιπους νατοϊκούς δολοφόνους.

• Φωτογραφία από επίθεση του ισραηλινού στρατού με βόμβες λευκού φωσφόρου στην κατεχόμενη Γάζα (αυτή τη φορά σε σχολείο). Δοκιμές νέων όπλων με φρικιαστικές ικανότητες, ενάντια στους κατεχόμενους κατοίκους της Γάζας. Οι οποίοι ενάντια σε κάθε "λογική", σε κάθε ισχύ, σε κάθε στρατιωτική επιβολή, σε κάθε "έξυπνο" και θανατηφόρο όπλο, εξακολουθούν απελπισμένα να θέλουν να ανασαίνουν ελεύθερα."

Ο ΒΗΧΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΔΕΝ ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ

Η γρίπη των κοίρων –η οποία πλασάρεται ως νέα για να ενδυθεί με το απαραίτητο μυστήριο και να γίνει πιο τρομακτική έρχεται να συμπληρώσει τη λίστα των απειλητικών, όπως διατείνονται, για την πορεία της «ανθρωπότητας» ασθενειών. Όπως έχουμε γράψει και στο παρελθόν, **η διασπορά φόβου μέσω θανατηφόρων ασθενειών, αναδεικνύεται σε εύχρηστο εργαλείο της κυριαρχίας στο δυτικό κόσμο.** Η εσχατολογία, στην περίπτωση αυτή «ακουμπάει» στο συναισθηματικά φορτισμένο ζήτημα της υγείας και του θανάτου, ενώ συνυπάρχει με άλλες δυσσιώνες και τρομακτικές προβλέψεις για το μέλλον του πλανήτη –όπως λόγω της ρύπανσης. Αυτό που τελικά επιτυγχάνεται με αυτού του είδους τις κατασκευές δεν είναι παρά ένας γρήγορος και «αναίμακτος» επαναπροσδιορισμός του κοινωνικού ενδιαφέροντος, μακριά από τα πεδία που η κυριαρχία νιώθει έκθετη.

Αλλά επειδή μιλάμε για καπιταλισμό, η όλη τρομολαγνεία δε θα μπορούσε να μη συνοδεύεται και από υλικές απολαβές. Η «νέα»

γρίπη δίνει μια γερή ώθηση στα οικονομικά των φαρμακευτικών καρτέλ. Η αύξηση στις πωλήσεις του Tamiflu, του πιο διαδεδομένου αντιικού εμβολίου, αναμένεται να ξεπεράσει το 500%. Επιπλέον, η Novartis, φαρμακευτικός κολοσσός, ξεκινάει την παραγωγή νέου εμβολίου με διαδικασίες express. Το τελευταίο ανοίγει και το δρόμο για την έξοδο στην αγορά πολλών ακόμα αντίστοιχων σκευασμάτων που κολλούσαν σε διαδικασίες πιστοποίησης.

Να σημειωθεί μόνο ότι κάθε χρόνο πεθαίνουν 500.000 άνθρωποι –από τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα- από την κοινή γρίπη, χωρίς αυτό να προκαλεί αντίστοιχα το ενδιαφέρον. Επιπλέον, οι 70 τουλάχιστον από τους 85 νεκρούς της «νέας» γρίπης ήταν φτωχοί Μεξικάνοι, γεγονός για το οποίο ουδείς λόγος γίνεται. Όπως και για τα εκατομμύρια των ανθρώπων που πεθαίνουν κάθε χρόνο από πείνα, δίψα και κολέρα. Οι παραπάνω «παραβλέψεις» δεν είναι άλλωστε παρά οι εξόφθαλμες εκφάνσεις κυνικότητας των κυρίαρχων πολιτικών διαχειρίσις του σώματος, της υγείας και του θανάτου.

• αναλυτικότερο κείμενο για τον προηγούμενο "εφιάλη της ανθρωπότητας" την γρίπη των πουλερικών στο τεύχος 13 του περιοδικού Σαμιζντάν του Θερσίτη στο

• <http://www.thersitis.gr/ARXEIA/samiztant/13.pdf>

• και μια εντελώς διαφορετική -από τα τετριμένα- προσέγγιση της γρίπης των κοίρων στο

• http://aimof.blogspot.com/2009/04/blog-post_27.html

Η ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ...

ιστορία ιδιαιτερά για τον αρχισφαλίτη Χρήστο Μπουράνη

«Αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ σε κύκλωμα πειρατικών cd» αποκαλύφθηκε πρόσφατα στις τηλεοπτικές οθόνες ύστερα από επώνυμη καταγγελία φοιτητών του ΤΕΙ Αιγάλεω.

Ο αξιωματικός, ύστερα από τις καταγγελίες, αποδέχτηκε δημόσια σε δημοσιογράφους την εμπλοκή του στην προετοιμασία του εμπορίου πειρατικών cd στα ΤΕΙ. Με απλά λόγια, έπαιρνε κάποιες εκατοντάδες ευρώ από τους πωλητές cd για να γίνονται όλα δίκως αστυνομικές επεμβάσεις. Αλλά, φυσικά, δεν ήταν μόνο αυτές οι επιδιώξεις του «λαγωνικού». Όμως εκτός από το προσωπικό όφελος, ο αξιωματικός, αποδέχτηκε πως η επιδίωξή του ήταν να αποκτήσει πρόσβαση σε πρόσωπα που θα του απέφεραν πληροφορίες για την πολιτική δραστηριοποίηση ατόμων και πολιτικών ομάδων στα ΤΕΙ του Αιγάλεω αλλά και του Πειραιά. Πληροφορίες που αφορούν όχι τόσο στις κομματικές παρατάξεις (με τις οποίες έχει ανοιχτούς δίαυλους επικοινωνίας), αλλά πληροφορίες για τους αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές, οι οποίοι δραστηριοποιούνται εδώ και χρόνια στα συγκεκριμένα ΤΕΙ.

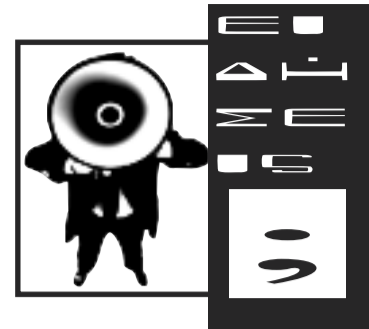
Η αποκαλυπτική ειλικρίνεια του «αξιωματικού» για τα παράπλευρα ιδιοτελή κίνητρα του και για τις απόπειρες εγκαθίδρυσης ενός συστήματος άντλησης πληροφοριών στο πανεπιστημιακό «άβατο», δεν

μας εκπλήσσει. Το νταβατζιλίκι και η προετοιμασία «έκνομων» δραστηριοτήτων αποτελούν πλέον σταθερή ενασχόληση των ευυπόληπτων (και μη) αστυνομικών προσώπων. Αλλά και οι απόπειρες άντλησης πληροφοριών -για πολιτικούς χώρους οι οποίοι δεν ελέγχονται με άλλα μέσα, αποτελούν σταθερή επιδίωξη του κράτους της ασφάλειας.

Ο αποκαλύψεις λοιπόν δεν μας εκπλήσσουν. Ούτε μας εκπλήσσει το όνομα του εμπλεκόμενου αξιωματικού. **Ο Χρήστος Μπουράνης, είναι -εδώ και χρόνια- ο διευθυντής της κρατικής ασφάλειας και της ασφάλειας πολιτεύματος στη δυτική Αττική, με έδρα το Αιγάλεω.** Πρωτεργάτης -εδώ και χρόνια- της κατασταλτικής στρατηγικής απέναντι στον «εσωτερικό εκθρό» στις δυτικές συνοικίες της Αττικής, δε θα μπορούσε να μην είναι και στη συγκεκριμένη υπόθεση μπλεγμένος. Στο στόχαστρό του οι αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές στα δυτικά προάστια, τα στέκια, οι εκδηλώσεις, τα άτομα που δραστηριοποιούνται σε αυτές τις περιοχές. **Τον θυμόμαστε, αυτόν και το σκυλόλοδο του, όταν από το 2003-2004, οργάνωνε κι έστριβε καρτέρια έξω από τον Θεοσίτη και τα σπίτια συντρόφων-ισσών, φίλων κ.ά..** Όταν, παρενοχλούσε κι

απειλούσε συντρόφους και φίλους, με ελέγχους, τσαμπουκάδες κι εξυπνάδες, στα μπλόκα και στο τμήμα. Είναι αυτός που δε δίσταζε να προσάγει συνεχώς όσους κι όσες από εμάς βρίσκονταν στους δρόμους μόνοι, μετά το τέλος συνελεύσεων, εκδηλώσεων, μουσικών και θεατρικών προβών, βραδινών εξόδων. Τα कारαούλια του Μπουράνη και των υπόλοιπων θρασυδειλών ένστολων εντολοδόχων του, κατέληγαν σε πολύωρη ταλαιπωρία στο τμήμα του Αιγάλεω, με «φιλικές κουβεντούλες», ανακρίσεις, προτάσεις συνεργασίας και απέραντη μπουρδολογία. Ακόμη και σήμερα, ύστερα από τις πρόσφατες αποκαλύψεις, θέλει να παρουσιάζει τον εαυτό σου σαν ιδεολόγο! Δηλαδή ρουφιάνο και νταβατζή με κίνητρα κι επιδιώξεις.

Βρεθήκαμε απέναντι σε αυτόν τον μισάνθρωπο λόγω των πολιτικών, κοινωνικών κι ανιδιοτελών μας επιλογών και σταθήκαμε απέναντι στην στρατηγική του συλλογικά και αδιαπραγμάτευτα. Στα μπλόκα, στις παρενοχλήσεις και στις προσαγωγές απαντήσαμε με επί τόπου συγκεντρώσεις αλληλεγγύης, στους δρόμους και στα αστυνομικά τμήματα, στους ελέγχους και στα κρατητήρια. Αν χρειαστεί, το ίδιο θα πράξουμε και στο μέλλον. Μπουράνηδες υπάρχουν πολλοί στις γειτονιές. Όπως και ροχάλες.

SMOKING

NO SMOKING

Από την 1η Ιουλίου το κάπνισμα σε δημόσιους χώρους θα απαγορευτεί. Αφήνουμε προς το παρόν στην άκρη τους λόγους για τους οποίους το Ελληνικό κράτος σήμερα (και τα περισσότερα ευρωπαϊκά παλαιότερα) αποφάσισε να «διαφυλάξει» την υγεία των υπηκόων του και ας ρίξουμε μια ματιά σε κάποιο άλλο σημείο του παγκόσμιου χάρτη για να καταλάβουμε πώς οι κρατικές αποφάσεις μεταλλάσσονται ανάλογα με τις ανάγκες των καπιταλιστών.

Στην επαρχία Χουμπέι λοιπόν της Κίνας συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο από αυτό που γνωρίζουμε. Σύμφωνα με άνωθεν εντολή στα τοπικά κυβερνητικά στελέχη **το κάπνισμα πρέπει να αναχθεί σε καθημερινή δραστηριότητα από τους πολίτες με στόχο να ανακάμψει η πεσμένη οικονομία.** Πιο συγκεκριμένα περιγράφεται ως επιτακτική η κατανάλωση 230 χιλιάδων τοπικών τσιγάρων, δηλαδή 400 κούτες για κάθε διαμερισματικό συμβούλιο και 140 κούτες για κάθε σχολείο ως το τέλος του 2009. Όσοι δημόσιοι λειτουργοί δεν συμμορφωθούν θα χάσουν το τοπικό επίδομα καπνού ενώ κυρώσεις θα δέχονται όσοι εργάτες καπνίζουν τσιγάρα που δεν είναι ντόπια.

Πίσω από αυτή την οδηγία κρύβεται καταρχήν ο σκληρός ανταγωνισμός μεταξύ της επαρχίας Χουμπέι με τη γειτονική

Χουάν για το ποιος θα επικρατήσει στο εμπόριο τσιγάρου. Τα κέρδη είναι αμύθητα αν σκεφτούμε πως η πολυπληθής Κίνα κατοικείται από φανατικούς καπνιστές (ενδεικτικά το 10% των αντρών ξεκινούν το κάπνισμα πριν τα 14 χρόνια τους ενώ οι Κινέζοι καταναλώνουν περισσότερα τσιγάρα από ό,τι η Αμερική, η Ρωσία, η Ιαπωνία και η Ινδονησία μαζί). Επιπλέον, η ίδια χώρα είναι η μεγαλύτερη παραγωγός φτηνών τσιγάρων παγκοσμίως με ετήσιες πωλήσεις άνω του 1,8 τρισεκατομμυρίων τσιγάρων.

Κλείνοντας, σημειώνεται πως ταυτόχρονα, με την παραπάνω οδηγία σε δημόσιους υπαλλήλους, δασκάλους και άλλους εργαζόμενους υπήρξε κι άλλη ειδική οδηγία για τους γιατρούς οι οποίοι καλούνται να κόψουν το κάπνισμα...

Από την πρώτη Ιουλίου ισχύουν και στην Ελλάδα οι περιορισμοί για το κάπνισμα σε «ανοιχτούς και κλειστούς δημόσιους χώρους». Είχαν προηγηθεί οι περιορισμοί στην εμφάνιση των διαδηλωτών, με την απαγόρευση της κουκούλας, και το ψήφισμα του ευρωκοινοβουλίου για τον έλεγχο του διαδικτύου, με την απαγόρευση πρόσβασης σε συγκεκριμένες ιστοσελίδες (όπως P2P δίκτυα, ιστοσελίδες που περιέχουν υλικό για downloading, τηλεφωνικές υπηρεσίες όπως το skype κτλ.). Όλες αυτές οι απαγορεύσεις φυσικά, γίνονται με τα γνωστά προσχήματα της προετοιμασίας «της δημόσιας υγείας», «της δημόσιας ασφάλειας», «της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων».

Για τα αυτοκίνητα βέβαια που κυριολεκτικά πνίγουν τις μητροπόλεις με καρκινογόνα μικροσωματίδια, κουβέντα από τους εξουσιαστές. Για τα γεμάτα φυτοφάρμακα λαχανικά, για τα μεταλλαγμένα τρόφιμα, για την καταστροφή των δασών με την κατασκευή νέων αυτοκινητοδρόμων, για το ότι ολόκληροι νομοί της χώρας υδροδοτούνται από ποτάμια γεμάτα βάρβα μετάνια, για όλα αυτά βέβαια φαίνεται πως δεν συντρέχουν λόγοι «δημόσιας υγείας...».

Ειδικά για το κάπνισμα όμως η αλήθεια είναι ότι από τη στιγμή που η συνήθεια αυτή βιομηχανοποιήθηκε, **επενδύθηκε από τις καπινοβιομηχανίες με αντίστοιχες εικόνες που στόχευαν στο ανθρώπινο φαντασιακό: ο «αρρενωπός» άντρας αλλά και η «αισθησιακή» γυναίκα «όφειλαν» να καπνίζουν.** Σήμερα τα κυρίαρχα πρότυπα είναι πολύ πιο αποστειρωμένα: **υγιεινισμός, γυμναστική, γραμμωμένοι κοιλιακοί δε σιδερένιοι με την εικόνα του**

ασθμαίνοντος καπνιστή. Έτσι και η προσπάθεια των εξουσιαστών να παρουσιαστούν ως προστάτες της υγείας μας, είναι και πιο εύκολη. Από την άλλη πλευρά, το δικαίωμα κάποιου να μην εισπνέει έστω και παθητικά τον καπνό του τσιγάρου κάποιου άλλου, μετατρέπεται από μια απλή κοινωνική διεύθετη, που εύκολα λύνεται με τη διατύπωση μιας (υποθετικά αυτονόητης) ευγενικής ερώτησης («μπορώ να καπνίσω?»), σε ένα ρυθμιστικό κανονιστικό πλαίσιο με τη μορφή νόμου του κράτους.

Πίσω όμως από όλους αυτούς τους περιορισμούς κρύβεται μια συνολικότερη προσπάθεια εκ μέρους των κυρίαρχων **να ελέγξουν τις ανθρώπινες κοινωνίες ακόμη και στο μοριακό επίπεδο της καθημερινότητάς.** Εκεί που η βάρβαρη καταστολή από σιδερόφρακτες διμοιρίες μπάτσων δεν μπορεί να προσφέρει πολλά, έρχεται αυτή η προσπάθεια ενός ύπουλου ελέγχου και η ενσωμάτωση του φόβου και των κυρίαρχων προτύπων, μέσω της ποινικοποίησης μικρών καθημερινών στιγμών και συνθηκών. Το μήνυμα απλό και σαφές: «μπορούμε να σε ελέγξουμε και να σε τιμωρήσουμε ακόμη και στις στιγμές της χαλάρωσής σου, ή ακόμη και μέσα στο ίδιο σου το σπίτι καθώς επισκέπτεσαι μια ιστοσελίδα, που δεν εγκρίνουμε εμείς, στο ίντερνετ...».

Και όλα αυτά την στιγμή που οι δυνάμεις της αγοράς και οι πολιτικοί διαχειριστές της, οι αποκλειστικοί δηλαδή υπεύθυνοι για την παγκόσμια οικονομική κρίση και την περιβαλλοντική καταστροφή, καίρουν της απόλυτης ασυλίας και συνεχίζουν να ενισχύονται αφειδώς από τα κρατικά ταμεία. Μέχρι να μας βρουν και πάλι μπροστά τους, στο λαιμό να τους κάτσουν...

ΣΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΚΟΥ

Από το 2007, και όπως προκύπτει από σχετικές επερωτήσεις στη βουλή, **οι δομές αποασυλοποίησης* των ανθρώπων που χαρακτηρίζονται «ψυχικά ασθενείς» υποκρηματοδοτούνται και κινδυνεύουν με άμεση κατάρρευση.** Οι 3.500 περίπου εργαζόμενοι, ειδικοί ψυχικής υγείας, παραμένουν απλήρωτοι εδώ και μήνες, τα ενοίκια για τα μισθωμένα διαμερίσματα δεν καταβάλλονται, ενώ οι διάφοροι προμηθευτές έχουν κόψει τις πιστώσεις. Αποτέλεσμα αυτής της κρατικής αθλιότητας, είναι να έχουν κλείσει ήδη δύο ξενώνες εφήβων, και να απειλούνται με έξωση άλλοι 650 ασθενείς. Χαρακτηριστικό των προθέσεων του υπουργείου υγείας είναι ότι παρά την διεθνή κατακραυγή, μείωσε τις δαπάνες για το 2008 κατά 18,5%, ενώ αρνείται μέχρι και τώρα να δεσμευτεί για την ομαλή συνέχιση του προγράμματος για το 2009.

Και σαν να μην έφταναν όλα, γνωμοδοτική απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας, προτείνει στο υπουργείο Υγείας, τη δημιουργία «**κλινικών δυσίατων περιστατικών**» καθώς και «**κλινικών μέσης ασφάλειας για τη νοσηλεία επικίνδυνων μη παραβατικών ασθενών**». Η απόφαση αυτή έγινε δεκτή από τον αβραμόπουλο. Φαίνεται πως τα λαμόγια του υπουργείου έκριναν ως πεταμένα λεφτά τις δαπάνες που αφορούν τις αξιό-

πρεπείς συνθήκες ζωής 3.000 ανθρώπων, πρώην τροφίμων ψυχιατρικών, και ετοιμάζονται να επιστρέψουν στις μεσαιωνικές συνθήκες του εγκλεισμού, και στις λογικές του ασύλου. Είναι άλλωστε κλασική η συνταγή για τους εξουσιαστές να ροκανίζουν αργά και βασανιστικά και να οδηγούν σε μαρασμό ότι αυτοί κρίνουν «ασύμφορο». Αντίθετα πολύ «συμφέρουσα» δουλειά για τα τρωκτικά του κράτους είναι οι προμήθειες των κρατικών νοσοκομείων και οι παχυλές μίζες που τις συνοδεύουν.

Πίσω όμως από τέτοιου είδους κρατικές πρακτικές και όπως συμβαίνει πάντα, υπάρχει ένα ολόκληρο πολιτικό σκεπτικό που αποκαλύπτει σε όλη της την έκταση την κρατική βαρβαρότητα. **Οι «διαφορετικοί», οι «αντιπαραγωγικοί»** καλό είναι να αφήνονται αβοήθητοι στη μοίρα τους και γιατί όχι να τους εγκαταλείψουμε με πλοία στο πέλαγος, όπως έκαναν και στο μεσαίωνα!

Αντιθέτως, οι «αναξιοπαθούντες» τραπεζίτες και στυλοβάτες της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, ανταμείβονται για τις πολύτιμες υπηρεσίες τους με 28 δις ευρώ από το δημόσιο χρήμα. Και μόνο για να συγκρίνουμε: η ομαλή λειτουργία των σχετικών προγραμμάτων αποασυλοποίησης απαιτεί περίπου 50 εκατομμύρια ευρώ.

Ο ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ!

Αυτό ισχυρίζονται οι τοπικοί -και όχι μόνο- άρχοντες και έχουν δίκιο.

Οι αλλαγές που θα φέρει ο προαστιακός στις γειτονίες μας είναι ήδη εμφανείς. **Περισσότερα από 800 δέντρα κόπηκαν για να γίνουν τα έργα.** Ο πευκώνας Αγίων Αναργύρων τελικά καταστράφηκε. Η καραμέλα των τοπικών αρχόντων για το φύτεμα δύο δέντρων για κάθε κομμένο πεύκο διαψεύστηκε. Ακόμα και τα ελάχιστα δέντρα που φυτεύτηκαν, ξεράθηκαν από τον πρώτο κιάλας μήνα. **Το τείχος που έχει δικοτομήσει την πόλη, επί της ουσίας έχει τιμεντάρει τα παράθυρα όσων ζουν απέναντι από αυτό.**

Φυσικά τα αποτελέσματα του έργου δεν είναι μόνο αυτά. Ο σταθμός που κατασκευάζεται φέρνει και άλλα... **κάμερες παρακολούθησης θα «στολίσουν» τους δρόμους** καταγράφοντας την κάθε κίνησή μας, **μπάτσοι θα πηγαινοέρχονται** κάνοντας περιπολίες και ειδικοί φρουροί με αυτώματα θα συνθέτουν το τοπίο μιας κατεχόμενης πόλης.

Στο δε ισχυρό επκέλημα των υπερασπιστών του έργου περί λύσης του κυκλοφοριακού προβλήματος, **«ειδυλλιακές» εικόνες μας έρχονται από τη Λιοσίων, την Πανόρμου, το Αι-**

γάλεω - μερικοί από τους πιο μπουλιαρισμένους δρόμους καθημερινώς - και όλες τις περιοχές που διασχίζονται από αντίστοιχα μέσα.

Επίσης αναπόφευκτη είναι η αύξηση των ενοικίων στις ταξικά και κοινωνικά προσδιορισμένες γειτονίες μας. Όλοι οι καλοθελητές θα ζητάνε αυξήσεις και υπέρογκα ποσά, επικαλούμενοι την άμεση πρόσβαση στην πλατφόρμα του προαστιακού και τη γρήγορη μετακίνηση στους διάφορους προορισμούς.

Συνοψίζοντας λοιπόν, το πράσινο πάρκο με ανθρώπους να ερωτεύονται, να παίζουν, να κάνουν βόλτες, αντικαθίσταται από μπετόν, ένστολους νταήδες, κάμερες, νυχούπανση και ... **ίσως ένα τεράστιο εμπορικό κέντρο στη θέση του στρατοπέδου;**

**ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ
Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ
ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΜΑΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ
ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ!**

Οι δομές αποασυλοποίησης ξεκίνησαν στην Ελλάδα το 2000. Σκοπός των αντίστοιχων προγραμμάτων είναι η απομάκρυνση των ασθενών από ψυχιατρεία-άσυλα και η εγκατάστασή τους σε ξενώνες και μισθωμένα διαμερίσματα μέσα στις πόλεις, σε μια προσπάθεια άρσης των κοινωνικών προκαταλήψεων για τους ψυχικά ασθενείς αλλά και της κοινωνικής ενσωμάτωσης των τελευταίων.

Η πραγματικότητα δυστυχώς είναι διαφορετική, καθώς ο απομονωτισμός των ανθρώπων αυτών εξακολουθεί να υπάρχει και στους ξενώνες. Στις περισσότερες περιπτώσεις οι κάτοικοι των περιοχών όπου έχει προγραμματιστεί η δημιουργία αντίστοιχων υποδομών, διαμαρτύρονται έντονα και συχνά βίαια, αναπαράγοντας τις

χειρότερες και παντελώς ασήρικτες προκαταλήψεις και μικροαστικές αντιλήψεις περί «επικίνδυνων ψυχοπαθών», και «υποβάθμισης» των συνοικιών τους.

Από την άλλη πλευρά τα αντίστοιχα κρατικά προγράμματα συνεχίζουν να καυχιούνται για τον εξανθρωπισμό της ψυχιατρικής επιστήμης, αποκόβοντας όμως την έννοια της «ασθένειας», από την (σε μεγάλο βαθμό) κοινωνική προέλευσή της, τους διαχωρισμούς και τις ιεραρχήσεις που τη συνοδεύουν.

Με λίγα λόγια, ο δρόμος που έχει να διανυθεί είναι μακρύς και αν οι ανθρώπινες κοινωνίες δεν ξεπεράσουν τους διαχωρισμούς αυτούς, μεταξύ «υγείας» και «αρρώστιας», «λογικής» και «τρέλας», το σίγμα του «ψυχικά ασθενούς» δεν πρόκειται να ξεπεραστεί ποτέ.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ (ΜΕΤΑΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΕΣ) Ο Ν.ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

Ο «**συνήθης ύποπτος**» πλέον **Νίκος Κουνταρδής** (που στο παρελθόν έχει προφυλακιστεί για τον ξυλοδαρμό του τέως προέδρου της ΓΣΕΕ Χρήστου Πολυζωγόπουλου και το τελευταίο διάστημα, του είχαν επιβληθεί περιοριστικοί όροι με υποχρεωτική παρουσία στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής του κάθε 1 και 16 του μήνα, έχοντας κατηγορηθεί για εμπρησμό τράπεζας στην Ξάνθη που είχε πραγματοποιηθεί πριν 1,5 χρόνο) προφυλακίστηκε κατά την τελευταία προσέλευση του για «παρών» στο αστυνομικό τμήμα με το πρόσχημα ότι το προηγούμενο 15ηήμερο δεν παρουσιάστηκε και συνεπώς έσπασε τους περιοριστικούς όρους. Γεγονός ψευδές αφού ο ίδιος είχε παρουσιαστεί στο τμήμα αλλά ο φάκελος του δεν είχε φτάσει ακόμα από την εισαγγελία οπότε δεν καταχωρήθηκε πουθενά το «παρών» που έδωσε. Ο Νίκος Κουνταρδής αυτές τις μέρες νοσηλεύεται φρουρούμενος σε κρίσιμη κατάσταση στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας. Η υπόθεση της δίωξης του Νίκου ουσιαστικά αποτελεί μια «εκδικητική» απάντηση των μηχανισμών της δημοκρατίας, για τα γεγονότα του Δεκέμβρη. Δεν είναι τυχαίο πως στην ίδια πόλη, 2 φοιτητές, ο Παναγιώτης Μουσταφέλλος και ο Σταύρος Φωτεινόπουλος καλέστηκαν σε ανακριπική απολογία για την **κατάληψη της Νομαρχίας Ξάν-**

θης στις 10 Δεκέμβρη 2008 (που πραγματοποιήθηκε από εκατοντάδες διαδηλωτές), κατηγορούμενοι μεταξύ άλλων για «σύσταση εγκληματικής οργάνωσης» και «απόπειρα ανθρωποκτονίας». Ακολουθεί το κείμενό του Νίκου Κουνταρδα:

«Δεν είναι ότι 1,5 χρόνο μετά κατηγορήθηκα για απόπειρα εμπρησμού τράπεζας χωρίς στοιχεία. Δεν είναι ότι 1,5 χρόνο τώρα η Ασφάλεια μου έχει κατασχέσει μισό σπίτι πράγματα από τις τότε εφόδους. Δεν είναι ότι μου επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι να δίνω το "παρών" στο Α.Τ. Ξάνθης κάθε 1 και 16. Δεν είναι ότι με κλείσανε μέσα το "παρών" γιατί δήθεν δεν είχα παρουσιαστεί στο προηγούμενο, ενώ είχα μάρτυρα ο οποίος και αυτός δίνει "παρών".

Δεν είναι ότι από την Κυριακή με μετέφεραν στις φυλακές Κομοτηνής και από κει Τρίτη πρωί με άσκηση βίας στην κλούβα για Άμφισσα, συνοδεία 20 πραιτόρων. Δεν είναι ότι απλά περιμένω να γίνει το Συμβούλιο που θα με αποφυλακίσει. Είναι ότι θέλω να επανοικειοποιηθώ τη ζωή που μου κλέψαν. Είναι ότι θέλω να ζήσω ελεύθερος, δίκως ταυτότητα πια.

Η ευθύνη για ό,τι μου συμβεί ως κρεωθεί στον αρχιβασιανιστή υπουργό Δικαιοσύνης κ. Δένδια.»